

DRUŽINSKI TEDNIK

Leto IX.

Ljubljana, 8. julija 1937

Štev. 27.

Danes:

**Kvartopirstvo,
hazard in sleparstvo**

(Gl. str. 4)

**Kdor ne zna svoje misli
zamolčati, ne bo nikdar nič
velikega ustvaril.**

 Oliver Cromwell,
angleški državnik
(1599—1658)

Dragi prijatelji!

Te dni smo o vas, maturantih, veliko slišali in čitali. Hvala Bogu, vse je že za vami. Šola, profesorji, »sevele«, disciplina in drugo. Mislim, da se je nervoznost malo polegla in da zdaj počivate.

Čital sem statistike o vašem uspehu, toda o tem ne bom govoril. Veliko bolj mi je na srcu, da vam spregovorim besedo ali dve o tem, o čemer zdaj tudi vi v prostem času mislite nekje na počitnicah ali pri kopanju. O vašem bodočem življenju.

Pred leti, gotovo se še dobro spomnite, so vam starši kupili nove dolge hlače. Gotovo se tudi spomnite, da ste v teh dolgih in novih hlačah imeli neki gospodski občutek. Občutek, ki ga človek nikoli ne pozabi. Nepozabni trenutki za male ljudi, ki si domišljajo, da so v dolgih hlačah postali veliki — pravi močje. Ali ni mar tako?

Ko ste napravili malo maturo, ste imeli podoben gospodski občutek. Postali ste dijak petega razreda — višješolec. Človek v tistih letih je na tak napredek od sile ponosen. Zdaj ko ste napravili veliko maturo, imate spet gospodski občutek, da je šola za vami, da ste se odkrižali neprijetnih predmetov, osvobodili profesorjev in nesmiselne discipline in da je življenje pred vami kakor bela nepopisana knjiga. Res božanski občutek je to v letih, ko si človek misli, da je postal popolnoma svoboden in gospod — sam svoj.

Prve hlače so bile mamilo. O tem smo si vsi odinili. Danes nedvomno veste, da dolge hlače še zlepa ne naredijo velikih ljudi. Mala matura je bil uspeh, ki ste ga precejevali. Tudi danes, po veliki maturi, si še nikar preveč ne domišljajte, kajti le premnogo ljudi srečamo na cesti, ne samo z veliko maturo, ampak tudi z univerzo in z doktorati, ki se ne morejo pohvaliti, da bi imeli službo, kaj šele da bi se jim dobro godilo.

Sklepati bi torej bilo, da maturo ne pomeni tistega, kar si marsikdo domišlja, da maturo ni konec, ampak šele začetek. Razlika je le v tem, da pomeni maturo za tega začetek novega študija, za drugega pa začetek življenjskega boja. V obeh primerih nadaljevanje bojev z zaprekami, nadaljevanje večnih — življenjskih — bojev, duševnih in gmotnih.

Današnji čas zahteva sposobnih, pridnih in kvišku stremočih ljudi. Zahteva strokovnjakov, ki so v svoji stroki ne samo dobri, temveč tudi — nad povprečjem. Današnji čas išče ljudi, ki ljubijo svojo stroko, ki so zmožni s svojo stroko napredovati in sami ustvarjati. Takšen pa postane človek le tedaj, če svoj poklic ljubi, če se je zanj odločil, ker čuti do njega notranjo sposobnost in nagnjenost, ne pa zgolj iz gmotnih razlogov.

Le predobro vem, da se bo večina med vami morala v življenju boriti z velikimi ovirami. Kaj za to! Čim večje bodo ovire, tem večji bodo tudi uspehi. Odnemati ne boste smeli in junjsko boste morali korakati proti cilju. Velikokrat boste obupavali pred ovirami in težavami, toda nikoli ne boste smeli vreči puško v koruzo.

Vzemite življenje tako, kakor je, ne tožite o težavah in imejte vedno le svoj cilj pred očmi! Življenjske ovire bodo izklesale vaš značaj in ustvarile iz vas močje, kakršnih potrebuje današnji težki čas. Čim več bo ovir in čim večje in nepremagljivejšje se vam bodo zdele, tem trdnije boste stali na svojem mestu. Razvili se boste tako v veliko in močno drevo. Še kot neobogljeno drevesce je bilo izpostavljeno hudemu vetru, velikim naličjem in srditim nevihtam. Samo zato je postalo tako močno in samo zato lahko kljubuje vsem, tudi najhujšim elementom.

Življenje, ki se torej odpira pred vami, dragi prijatelji, je življenje bojev z zaprekami in življenje odrekovanja. Nikar se ga ne ustrašite! Pojmuje ga resno in mislite vedno na cilj. Mislite vedno in samo na končni cilj!

Haka,

Razgled po svetu

Odločitev spet odgodena

V Londonu iščejo kompromis med angleško-francosko in nemško-italijansko tezo. Litvinov in Staljin. — Poljaki snubijo Romune

V Ljubljani, 6. julija.

Španska napetost se čedalje bolj bliža vrhuncu: danes, v torek, se ima na seji londonskega odbora za nevmešavanje odločiti, ali naj zmaga angleško-francoska ali nemško-italijanska teza, ali se bo pa med obema stališčema vendarle dosegla miroljubna srednja pot. London in Pariz zagovarjata že znano stališče, da ima politika nevmešavanja ostati nedotaknjena, t. j. po izstopu Nemčije in Italije iz pomorskega nadzorstva naj prevzameta Anglija in Francija njuno vlogo v španskih vodah — z dostavkom, da bi nevtralni opazovalci na njihovih ladjah jamčili za nepristranost nadzorstva. Rim in Berlin pa takšno ureditev odklanjata in zahtevata, da se pomorsko nadzorstvo sploh ukine, češ da se je docela izjalovilo; ostane naj pa nadzorstvo na kopnem, t. j. dejansko samo na francosko-španski pirenejski meji (na drugi španski kopenski meji, med Portugalsko in Španijo, že danes ni več nadzorstva, ker so Portugalci v ljudno sporočili Angležem, da si njihove navzočnosti nič več ne žele). Obenem zahtevata Rim in Berlin, da Francija in Anglija priznata generalu Francu značaj vojujoče se stranke.

Nemško-italijansko tezo posebno odločno odklanja Pariz, češ da bi pristane na njo pomenil očitno pristranost v španski državljanski vojni; medtem ko bi Nemci in Italijani lahko neovirano podpirali generala Franca z vojaštvom in vojnim materialom in hkratu po mili volji blokirali vso obal valencijske Španije, bi bila Francija dolžna, slej ko prej obdržati svojo mejo proti Kataloniji hermetično zaprto, in tako se ne bi republikanci imeli prav nobene možnosti oskrbeti z živežem in vojnim materialom. Francozi trde dalje, da bi sprejetje nemško-italijanskega načrta pomenilo tudi popolno nadvlado osi Rim—Berlin v Sredozemlju, to se pa pravi z drugimi besedami, da bi bila zveza Francije z njenimi kolonijami v Severni Afriki na milost in nemilost izročena italijansko-nemškemu brodogradu. Angleži ne bi bili — vsaj za

zdaj še ne — tako neposredno prizadeti, zato vzlic navidezni odločnosti precej mirneje presoja položaj. Prvi mah je sicer kazalo, da bodo z vso svojo avtoriteto podprli francoske zaveznike; brali smo celo, da bi bili pripravljeni sami svetovati Francozom, naj odpro svojo pirenejsko mejo in podpro

Nemški poslanik Joachim v. Ribbentrop (na levi) odhaja iz londonskega zunanega ministrstva po izročitvi nemško-italijanskih predlogov odboru za nevmešavanje v španske zadeve.

valencijsko vladu z vsemi močmi, če bi politika nevmešavanja doživela polom. A to je bilo samo v prvem trenutku razburjenja; danes so se Angleži že znatno umirili in bi bili v danih razmerah celo pripravljeni Franca priznati — če Italija in Nemčija pristane na odpoklic prostovoljcev.

V zvezi z najnovejšimi dogodki okoli Španije je zanimivo, kaj je

183

Je oznaka še bolj izpopolnjenega ODOLA, katerega antiseptično delovanje je še v večji meri zvišano. Bakteriološke in klinične preiskave so znanstveno dožnale, da ODOL uničuje bakterije.

te dni pisal rimski »Popolo d'Italia«, glasilo predsednika italijanske vlade Mussolinija. Članek ima naslov »Prostovoljci in London«. V njem se med drugim bere tudi tole:

Meseca februarja je londonski nevmeševalni odbor prepovedal pošiljanje prostovoljcev na Španjo. Italija se je strogo držala tega dogovora, medtem ko ga je zlasti Francija odkrito kršila.

Angleški predlog, da bi bilo treba odpoklicati tuje prostovoljce, češ da so oni vzrok zavlačevanja vojne, je prava navinost in kaže nenadkrljivo zgodovinsko nevednost. Kdo ima moč odpoklicati to tolpo brezdomovinskih italijanskih, francoskih, švicarskih in židovskih emigrantov, ki niso nobeni vladi odgovorni? Italijanski prostovoljci ni poslala vlada, zato tudi nima moči, da bi jih odpoklicala; odvisni so zgolj od Franca. Španski generalisimus je zato edini, ki jih more — pred zmago ali po njej — odvezati njihove imperativne moralne obveze. Italijanska vlada to ne more storiti in v današnjih razmerah tega tudi storila ne bo.

Trdimo, da se je vse, kar so Francozi in Angleži mogli storiti, da pripomorejo valencijskim boljševikom do zmage, storilo. Naj dodamo, da so Italijani in Nemci vse storili, kar so mogli storiti, da se španski požar zaželi. Poslednjo besedo, odločilno besedo imajo topovi. Nova in velika Španija vstaja iz krvi in razvalin. Pookus boljševiškega vpada v Sredozemlje se je izjalovil.

Po najnovejših poročilih so odločilno sejo londonskega odbora za nevmešavanje odgodili na petek, ker upajo, da se bo dotlej vendarle dal doseči na vse strani ustrezajoč kompromis med angleško-francoskim in nemško-italijanskim stališčem.

Litvinov v nemilosti?

Zadnji teden so se o dogodkih v sovjetski Rusiji razširili vsi možni fantastični glasovi. Po usmrtni maršala Tuhačevskega in njegovih sokrivcev so vedeli vsi svetovni listi povedati, da sta zdaj na vrsti vrhovni poveljnik sovjetske sibirske armade maršal Blücher in komisar za zunanje zadeve Litvinov. Zastran prvega je prav najnovejši rusko-japonski incident na reki Amurju — tam so Japonci potopili neko staro rusko topničarko, Rusi so pa nato zasedli dva otočka na reki; incident se je medtem že miroljubno uredil z ruskim umikom — najboljši dementi: brali smo namreč v prav istih svetovnih listih, da je odšel na kraj incidenta maršal Blücher z vsem svojim štabom. Če bi bil v nemilosti pri Staljinu, mu diktator najbrže tolikanj kočljive naloge ne bi bil zaupal.

In padec Litvinova? Ugledni švicarski konservativni list »Neue Zürcher Zeitung« pravi, da je ravno nasprotno res:

Litvinov je vnovič dokazal sovjetski Rusiji svojo nenadomestljivost in Staljin je z njim zelo zadovoljen. Posebno pomembni so njegovi uspehi nasproti Letonski in Turčiji. V Moskvo je prišel na obisk letonski zunanji minister Munters, in glej: Letonska je čez noč postala prepričana, da nimajo Rusi nikakega teka po njihovem ozemlju; in čez noč so se Letonci odpovedali nemški orientaciji.

Tudi napetost med Rusijo in Turčijo, ki se je kazala v neprestanem odlaganju že zdavnaj napovedanega obiska turškega zunanje ministra Ruđija Arasa v Moskvi, je izginila. Predsednik turške vlade Ismet İnönü je v ankarskem parlamentu izjavil, da se je v Londonu pogovoril z Litvinovim in da se je rusko-turško obzorje zjasnilo.

Staljin ceni te uspehe Litvinova posebno zato, ker jih je Rusija učakala ravno v času svoje notranje krize in so torej nekaj dokaz, da tuje vlade vzlic nedavnim dogodkom v Rusiji zapajo sovjetom.

Po romunskem obisku na Poljskem

Konec preteklega meseca je romunski kralj Karol II. vrnil bukareški obisk predsednika poljske republike Moscickega; v Varšavi, Krakovu in v vseh drugih poljskih mestih, kjer se je ustavil romunski vladar s svojim sinom vojvodo Mihaelom, sta visoka gosta doživela navdušen sprejem.

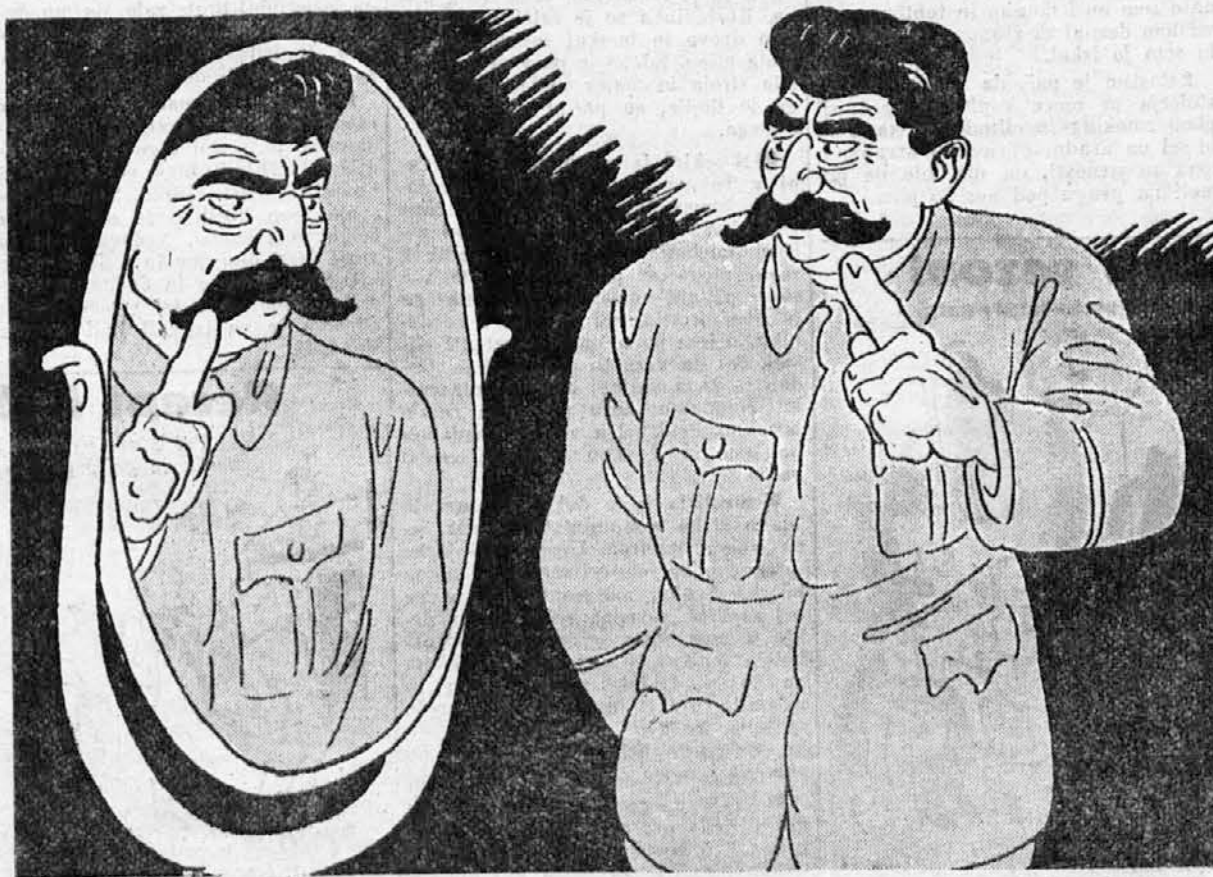
Prijateljstvo med Poljaki in Romuni je sicer staro že lep čas, toda nekaj mesecev je šele tega, kar postaja razmerje med obema sosedoma in mejašema sovjetske Rusije tesno in pristrčno. Vse kaže, da se ustvarja na bližnjem Vzhodu nov blok držav, obrnjen nedvoumno proti Sovjetom.

Več svetovnih listov je po vrtnitvi romunskega vladarja v domovino zapisalo, da so v Varšavi začeli živahno pripravljati preureditev poljsko-romunske obrambne zveze v ofenzivno zavezništvo, ki bi se izpopolnilo še z vzajemnimi poročili o notranjem redu v obeh državah. V romunskih listih se ni o tem brala niti vrstica; nekateri sklepajo iz tega, da je zadeva še tako v povojih, da cenzura ne dovolji niti omembe teh načrtov.

Zanesljivo je videti za zdaj le eno: da je romunska opozicijska narodna kmetska stranka odločno proti vsaki akciji, ki bi ji bil namen odtrganje Romunije od njenih zaveznikov v Mali antanti.

ABC

Staljin in ogledalo

»Jože, Jože — tudi ti se mi zdiš nekam sumljiv!«

Iz »Ošišanega ježa«.

ZRCALO naših dni

Za prispevek v tej rubriki
plačamo 20 din

Takt

Ze od mladih let sta si bili prijateljici. Življenjske razmere so ju pa še bolj združile. Obe sta imeli približno enako službo s skromnimi dohodki, kakor je to v teh časih že navada. Pa se ena od njih zaljubi in kaj kmalu se zaročena in na oklicih. Seveda ve vse te skrivnosti tudi njena prijateljica. In ko se nekoč takole skupaj pomenkujeta, pravi nevesta prijateljici:

»Anica, kaj boš pa ti meni dala za poročno darilo? Ves, takšnih in takšnih krožnikov še nimam. Ko pojdes kupovat, je najboljšje, da mi poveš in bom šla še jaz s svojim fantom s teboj, da bova izbrala po najinem okusu.«

Ignotus.

Francé Cankar in Ivan Prešeren

Bila sem na obisku pri gospodi, ki je zrasla po vojni, tako kakor gobe po dežju. Ko tako sedimo in se pogovarjamo, nanese pogovor tudi na književnost. Pa mi pravi hišna gospodinja:

»O, da, da! Francé Cankar. Imenitno! Pa je menda nekaterim težak, čeprav je tako jasev in čist ko beli dan. Jaz kar ne morem razumeti, kako je to mogoče.«

Pogledala sem jo začudeno. Cankar pa — Francé! Mislila sem sprva, da se šali. Toda njen obraz je bil resen in nabran v važne gubice. Moje začudenje je pa glosa napak razumela, ker je učeno nadaljevala:

»Zmed poezij so mi pa najljubše tiste od Ivana Prešerna. Tako nežen in mehak zna biti! Zares, vsaka pesem je umetniška zasluga! Takole zvečer, v postelji, preden zaspim, čitam Ivana Prešerna.«

Jaz pa:

»O, da! Rada verjamem. Saj se vam koj vidi! Samo majhna napakica tiči tu: Cankar je bil Ivan, Prešerna so krstili pa za Francelja.«

»No, da! Pa saj je vseeno: Francé ali Ivan! To se zelo lahko zamenja. Mar ne?«

»Da, da, milostljiva, zmota je sloveška.«

Park — smetišče

Pred nekaj dnevi sem šel v park Tivoli na sprehod. Tam je tako nebeško lepo in človek se tako spočije in oddahne med cvetjem kakor nikjer drugje.

Torej, sedim takole na klopi in uživam v ponosni zavesti, da je ta naš park eden najlepših v širni domovini. Ogledujem vzorno oskrbovane grede cvetlic in razno okrasno grmičje; pri tem sem pa odkril nekaj, kar me je izredno presenetilo.

Pod bližnjim grmom sem opazil tole: nekaj kosov zmečkanega mastnega papirja, polomljeno otroško lopatico in prazno sardinsko škatlico. To so pa samo večje stvari; cigaretnih ogorkov in drugih malenkosti sploh nisem štel.

Vsekako je pa že to najlepši dokaz, na kako visoki stopnji srčne kulture so nekateri ljudje, ki bi tako radi izpremenili naš najlepši park v — smetišče.

Ali naj bo morda tudi to znamenje našega časa?

E. S.

Uradnik 20. stoletja

Živimo v stoletju splošne gospodarske krize, v znamenju berabečev, delomrznežev in redukcije plač. Zato me niti toliko ne čudi spodnja žalostna

+ Nadškof dr. A. B. Jeglič

V častitljivi starosti 87 let je te dni umrl, zadet od srčne kapi, v stiskem samostanu nadškof dr. A. B. Jeglič. Pokojnik je več ko 32 let vzorno vodil ljubljansko škofijo. Bil je eden najvišjih cerkvenih dostojanstvenikov, kar jih je kdaj delovalo med Slovenci.

Rodil se je kot kmečki sin v Begunjah 29. maja leta 1850. Ker je bil zelo nadarjen, so ga starši poslali v ljubljanske šole in tu je leta 1873. prejel mašniško posvečenje. Nato je šel nadaljevat bogoslovne študije na Dunaj, v Nemčijo in v Rim. Ko se je vrnil v Ljubljano, se je najbolj udeleževal kot predavatelj cerkvene zgodovine in dogmatike. Tudi slovstveno se je zelo veliko udeleževal. L. 1898. je postal dr. Jeglič ljubljanski škof.

Dr. Jeglič je bil prvi slovenski škof narodnega duha. Ustanovil je zavod sv. Stanislava v št. Vidu nad Ljubljano, ki je bil prva čisto slovenska gimnazija. Vedno je poudarjal potrebo po

kar najširši slovenski ljudski prosveti. Za svoje zasluge je dobil visoka odlikovanja jugoslovanske države.

Pokojnega škofa so prepeleli v Ljubljano, kjer so ga položili na mrtvaški oder v škofijskem dvorcu. Tja so se od jutra do večera zgrinjale množice ljudstva, ki so v trumah romale v Ljubljano, da se še poslednji poklonijo svojemu dušnemu pastirju.

Takšnega pogreba, kakor ga je Slovenija priredila nadškofu dr. A. B. Jegliču v ponedeljek, dne 5. t. m., že dolgo nismo videli v Ljubljani. Zgodaj zjutraj so bogoslovci prinesli krsto z nadškofovim truplom iz škofijske palače v stolnico. V stolnici je duhovščina pod vodstvom papeškega nuncijskega dr. Pelegrinettijskega darovala mašo zadušnico, nakar je imel pridigo mariborski škof dr. Tomažič. Svečanostim v stolnici so prisostvovali kraljev zastopnik, poveljnik dravske divizije general Tomič, predstavniki vlade

gg. ministri dr. Korošec, dr. Gjurja Janković in dr. Krek, zastopnik Narodne skupščine, senata, ljubljanski ban dr. Natlačen, župan dr. Adlešič in zastopniki drugih državnih in banovinskih uradov ter predstavniki društev in korporacij iz vse Slovenije.

Pred cerkvijo se je z ganljivimi besedami poslovil od pokojnega nadškofa ljubljanski župan dr. Adlešič.

Zalni sprevoz se je začel pomikati izpred stolnice okrog pol 11. ure in se je končal na pokopališču po 14. uri. Sprevoz je bil po ogromni udeležbi ljudstva, ki je izkazalo zadnjo čast pokojnemu vladiki, v sprevodu in po ljubljanskih ulicah, res veličasten.

Poslednji se je od pokojnega nadškofa poslovil pred odprtim grobom notranji minister dr. Anton Korošec, ki je v kratkem nagovoru orisal vlogo pokojnega nadškofa v političnem in v vzgojnem življenju Slovencev.

os in ga sedemkrat obrnila, tako, da je nesrečni Golub na mestu izdihnil.

Ker je razbil steklenico plzenskega piva, se je hotel zastrupiti te dni v bufetu Ivana Kristoforovića v Beogradu njegov vajenec Boško Trivunić. Izpil je precejšnjo količino raztopljene kamene sode, vendar so ga rešili.

Ne morem verjeti, da sem v naši državi edina ženska, ki je do zdaj rodila četverke. Kljub trpljenju bi jih drugič hotela roditi pet. Tako je izjavila Leposlava Maletičeva iz Sabca (Srbija). Poročali smo že, da je Leposlava rodila četverke in da ji je ena novorojenka takoj pri porodu umrla. Dve deklici sta umrli pred kratkim zaradi oslabelosti, zadnji je pa usoda tudi že zapečaten. Mati se pa počuti prav dobro.

po opravih. Njeno odsotnost je takoj izrazil nevhvaležni Život. Sel je v hišo, pokradel vse dragocenosti in vložno knjižico z 90.000 dinarji, potem je pa vse skupaj zakopal na vrtu svojega svaka. Sodišče ga je obsodilo na tri leta ječe.

Iz gospodarskih in zdravstvenih razlogov je državna bolnišnica za ženske bolezni v Ljubljani izdatno omejila sprejem bolnic, nosečih in porodnic. Bolnišnica sprejema le tiste bolnice, ki jim je nujno potrebna operacija in pri katerih ugotovi sprejemni zdravnik življenjsko nevarne komplikacije.

Na Dravskem polju razsaja malarija. Najbolj je razširjena med otroki od treh do petih mesecev. Dostoj so je samo v Račah zabeležili več ko 20 primerov.

Številka tri je srečna številka! Tudi v Vašem življenju je najbolj važna trojka: zdravje, lepota in sreča. Skrbite torej v prvi vrsti za zdravje svojih zob! Negujte jih redno z zobno kremo Sargov KALODONT, ki ima v sebi učinkovit dodatek sulforcin oleat dra Braunlich. S tem odpravite polagoma vendar zanesljivo zobni kamen in preprečite, da se naredi drug. Za izpiranje in razkuževanje usna voda KALODONT.

Na klopi v parku poleg morske obale se je te dni ustretil v Budvi pri Kotoru Mijo Koščica. Ze dalje časa je bil globoko zamišljen in se ni menil za nikogar. Vzrok samomora je neznana.

Doječo mater je treščilo v vasi Orehevcu pri Pirotu (Srbija). Medtem ko je Kostadinka Čurčeva delala na njivi, se je nenadoma vili huda ploha. Kostadinka se je zatekla pod veliko drevo in tamkaj čakala, da nevihta mine. Zdalci je pa v drevo udarila strela in mater ubila, detetu, ki ga je dojila, se pa ni pripetilo nič hudega.

S sekiro je razbil glavo svoji ženi v Tetovu muslimanski verski fanatik Elmaz Elmazović. Njegova lepa žena Fatima je kmalu po poroki začela bolehati. Elmaz jo je vodil k vsem mogočim padarjem, toda vse skup ni nič pomagalo. Nazadnje ga je žena prosila, naj jo pelje k zdravniku, o tem pa ni mogel marati nič slišati, češ da vera to prepoveduje. Ondani je žena skrivaj odšla k zdravniku. Budnemu možu pa to ni ostalo neznan. Pridrvel je s sekiro nad bolno ženo in ji popolnoma razmesaril glavo.

Streljala je te dni na maturanta Vlado Štrha v Bjeljini, učiteljeva žena Višnja Balorda. Gospej Višnji se je pred nekaj meseci zastrupila njena hčerka Srpa, maturant Štrh je pa pri zaslišu povedal, kakaj je šla deklica v smrt. Zato se je gospa Višnja hotela maščevati nad njim. Počakala ga je pred šolskim poslopjem in ustrelila proti njemu. Cilj je na srečo zgrešila. Na policiji je izpovedala, da bo v bodoče bolj pazila, da ne bo zgrešila svojega cilja.

Svojo dobrotnico je okradel te dni v Svilajncu pri Jagodini (Srbija) propadli trgovec Života Milovanović. Gospa Natalija Terzinova je obuhodila zakonca iz usmiljenja vzela k sebi na delo. Ondani je odšla v Beograd

Z nožem je zabodel lani v decembru v Novem Sadu Zarko Miković gostilničarja Pavla Rajterja. Miković je prišel v Rajterjevo gostilno popolnoma pijan, in se je takoj začel prepirati in pretepali z gosti. Ko ga je hotel pokojni Rajter pomiriti, je Miković potegnil nož in ga zabodel. Pred sodiščem je izjavil, da je bil popolnoma pijan in da se ne spominja ničesar. Dobil je pet let ječe in pet let izgube častnih državljskih pravic.

Ljubljanski Sokol je te dni priredil na telovadišču v Tivoliju slavnostno akademijo, ki si jo je ogledalo okrog 5000 ljudi.

S prebito lobanjo so te dni našli apneničarja Radoša Obradovića v Zlatovem pri Požarevu. Radoš je bil velik kvartopirec in je napravil sprti vsak dinar. Oblasti so prijele njegovoga brata Milija, ker se je govorilo, da je on ubil brata zato, da mu ne bi napravil s težavo pridobljenega posestva. Ondani so Milija oprostili, ker mu niso mogli dokazati uboj.

Ženo nistem maral ubiti, zato sem rajši pobegnil v svet. S temi besedami se je te dni zagovarjal pred sodiščem v Bihacu bivši pravoslavni duhovnik Spiridon Milka. Spiridon se s svojo ženo Bosiljko že od vsega začetka ni razumel. Nedavno je ponavnil 6.000 dinarjev in z njimi pobegnil. Prijeli so ga in ondani ga je sodišče obsodilo na tri mesece zapora, obenem je pa izgubil tudi duhovniško čast.

Recept iz Stare Kanjiže

Pri Stari Kanjiži je neka žena zvezala svojega nezvestega moža in ga vrgla med čebele, da so ga opikale.

(»Družinski tednik« 1. VII. 1937.)

Komaj se je ta lepa sosedka priselila, že si je moja žena kupila tri panje.

(»Ošišani ječ«, Beograd)

Senzacija v mirni sezoni

Kakšna hrupna poroka je neki to? Učitelj in učiteljica sta se vzela — iz ljubezni!...

(»Ošišani ječ«, Beograd)

Detektivski slučaj pomaga

prevaranim zakonskim možem

Koliko ljubosumnih mož plačuje težke denarce za vse mogoče detektive, ki naj črno na belem dokažejo, da jih njih lepe žene varajo! Manjša, a še zmerom dovolj veliko, je številica onih, ki jim v pravem trenutku pride na pomoč slučaj in jim zastopnik priskrbi dokaze o izneveri njih „boljših polovic“...

Izdajalska fotografija

Pred sodnikom je nastopala lepa Mimi ponosno in zapeto. Prav gotovo je nedolžna, še na misel ji ni prišlo, da bi varala svojega moža... Mimina prevzetnost je pa skopnela kakor pomladanski sneg, ko ji je sodnik pokazal dokaze. Lepa žena je ponižno in skesanost priznala, da le ni tako nedolžna, kakor je v začetku trdila.

Njena krivda je prišla na dan docela slučajno: neki ilustriran časopis je razpisal nagradno tekmovanje za fotomaterije. Prvo nagrado je prejela slika amaterja Kasparja Hoferja; fotografijo so povečali in z velikim napisom „Prisluškovanje“ razmnožili.

Smola je hotela, da je lepa Mimi odšla s svojim oboževalcem, inženirjem S. na kratek izlet v lepo okolico Solnograda. Ustavila sta se v majhni restavraciji in ko ju je natakark nekaj minut pustil sama, je podjetni inženir Mimi objel in poljubil. Prizorček je opazil Hofer, ki je ravno iskal primerne motive, brž pritisnil sprožilni in ujel zaljubljenca na izdajalsko ploščo. Kakor nalašč so nagradili prav to sliko in tako je čez noč vse mesto zvedelo za Mimino skrivnost...

Zakon je sodnik ločil po ženi krivdi. Inženir je bil pa dovolj zaljubljen in plemenit, da je Mimino dobro ime rešil sramote in se z lepo zakonolomnico na vrat na nos poročil...

Usodni polet

Nekje na Angleškem je nedavno zbudila veliko zanimanje pravda, v kateri je terjat vrtnar Greenhoper od letalca G. odškodnino za škodo, ki jo

je napravil z nenadnim pristankom na njegovem vrtu. Zapletenemu in zanimivemu sporu se je pa h koncu pridružila še ločitvena tožba...

Mary, žena velikega angleškega industrijca St. je ljubimkalo s športnim letalcem G., ki je nežno lepoto na vse načine razvajal. Mary je svojo ljubezen ljubosumnemu možu spretno prikrižala in si je zmerom izmišljevala nove pretveze za sestanke s svojim ljubimcem.

Kako je pa lepega dne ostrmel dobrodušni zakonski mož, ko je slišal v radijskih poročilih, da je moral letalec G. zaradi pokvare motorja v zadnjem trenutku nenadoma pristati na nekem zasebnem posestvu. G. je k sreči odnesel zdravo kožo, docim je njegova spremljevalka Mary St. dobila hud živčni napad in so jo morali takoj odpeljati v bolnišnico...

Kmalu nato je vložil vrtnar Greenhoper tožbo, češ da mu je G. s svojim letalom docela pokvaril polovico vrta. Čez nekaj dni so Angleži v časopisih čitali, da se je prvemu tožilcu pridružil še drugi, v obeh industrijca St., ki je vložil tožbo za ločitev od nezveste žene.

Sodnik je potegnil z varanim možem in videti je bilo, da za Mary ni več pomoči, posebno, ker je mož neizprosno zahteval svoje pravice. V trenutku pa ko je sodnik hotel izreči sodo, je v dvorani vse utihnilo. Tišina je pretrgala bridko ihtenje in vsa v solzah se je vrgla nezvesta žena na prsi svojemu možu, prosč ga, naj ji vendar oprostí njen prvi in poslednji greh...

Zalostna zgodba se je res veselo končala. Mož je objel skesanost ženo, ki je sveto obljubila, da ne bo nikoli več skakala čez ojnice. Letalec G. pa to pot ni imel sreče, saj je moral plačati vrtnarju precej visoko odškodnino in kar je še hujše; v 48 urah zapustiti mesto.

Hlinila je samomor, pa je nehot ubila moža

(R-S-C) Atene, junija,

Pred nekaj leti se je lepa Ivona Perdikaris iz poljske družine Dobrovoljskih prvič poročila z industrijcem Pierakom in mu rodila trojčke. Toda ji ni brnilo, da ne bi živela lahko-miselno kakor kot dekle: hotila je na zabave in v veselo družbo in neredko se je dogodilo, da se je vrnila šele proti jutru. Tega se je Pierak kmalu naveličal in se je dal ločiti od nje.

Ko je bila spet prosta, je imela Ivona edino željo: najti bogatega moža, da bo pri njem lahko razkošno živela in da ne bo čutila spora zakonskega stanu. Takega moža sicer ni našla, zato se je pa pred desetimi meseci zaljubila v znanega atenskega odvetnika Kosta Perdikarisa in se poročila z njim. Toda svoji svobodi se tudi po poroki ni hotela odreči; ostala je še zmerom v stikih s svojimi oboževalci in se je na skrivaj sestajala z njimi.

Nastali so prepri. Ker sta se pa Ivona in Kosta še vedno ljubila, in sta se zraven zavedala, da bo njuno skupno življenje večen peklo, sta pred kratkim sklenila iti skupaj v smrt. Kosta je ženi potem večkrat prigovarjal, da bi se ubila, toda ona je vedno odlašala. Ondaj jo je pa mož zaklenil v sobo in ji dal revolver, sam je pa legel na divan v sosednji sobi in čakal, da bo počil strel. Vsa divja zaradi takega ravnanja je Ivona sklenila, da bo samomor samo hlinila. Vzela je revolver in ga sprožila v vrata, misleč, da bo tako moža prestrašila. Strel je prebil vrata in zadel moža pred njimi ravno v senč, tako da se je pri priči zgrudil mrtev na tla.

Ivona Perdikarisovo so seveda zaprli, vendar je preiskava že zdaj doglajala, da ne gre za umor, temveč le za nesrečno naključje. Najzanimivejša je pa to, da je Ivono v zaporu obiskal njen prvi mož in ji obljubil svojo pomoč. Izjavil je, da se bo z njo v drugo poročil, kakor hitro jo izpuste iz preiskovalnega zapora.

Čudaški zakoni

(N-H-O) Newyork, junija. Eden največjih tujakšnih dnevnikov je svojim čitateljem v zabavo priobčil seznam najbolj čudnih zakonov, ki so jih lani izdale razne države v Združenih državah.

Tako so na primer v državi Tennessee strogo prepovedali vse aprilске potegavščine, podobne oni, ko šaljevo po telefonu pokliče upravo živalskega vrta, hoteč tujno govoriti z nekim gospodom Tjulenjem ali Marabujem.

Južna Karolina je izdala zakon, ki prepoveduje izdelovanje ilkerskih steklenic v obliki bolj ali manj nagih ženskih teles.

V Kaliforniji je guverner prepovedal lastnikom barov rabiti stole brez naslonjal, da bi se tako preprečilo o

»okroglosti« svojih gostov. Ta preizkušnja namreč po njegovem mnenju ni zanesljiva, ker se je večkrat primerilo, da je gost vseeno popil več alkoholskih pijač, kakor jih je mogel nositi.

Najbolj čudaški in svojevrsten bo pa menda zakon, ki ga je te dni izdala teksaska vlada. Ta zakon pravi: »Prodajanje otrok pod petnajstimi leti prav tako pa tudi zamenjava otrok za kakršne koli stvari je strogo prepovedano.«

Človek se nehot vpraša, kaj postanejo otroci v Teksasu, ko prekoračijo »nevarno« dobo petnajstih let?

(»La Nación«, Buenos Aires)

Nekaj za spiritiste

Resni newyorški listi so te dni priobčili tole fantastičnost: Veliki izumitelj Edison je bil navdušen spiritist. Da bi se po svoji smrti koristil spiritističnemu gibanju, je zapustil pri spiritistu Dunningerju po notarju zapečaten ovoj s stavkom desetih besed in 10.000 dolarji (pol milijona din).

Ta denar naj bi dobil medij, ki bi v trasi uganil, kaj je napisano v ovoj. Po mnogih letih jalovih poskusov je neka trinaestletna deklica nedavno v trasi napisala besedo za besedo skrivnostnega stavka in res dobila 10.000 dolarjev. (n)

Sosed za mizo

Ni še dolgo tega, ko je neki angleški častnik vprašal svoje bralce, ali so že kdaj doživeli kakšno čudno zgodbo na račun slučajja. Nekateri bralci so napisali prav čudovite dogodivščine.

Neki mr. Weatherall je bil stalen gost v neki londonski restavraciji. Sleherni dan je prisedel za njegovo mizo neki tujec. Oba gospoda sta molče použila obed — a ker sta bila oba čisto krava Angleži, nista nikoli čutila potrebe, da bi kaj spregovorila.

Nekega dne je moral mr. Weatherall po opravkih v Newyork. Utujen in lačen je stopil kar na slepo srečo v neko restavracijo tega ogromnega mesta. Ko je sedel za mizo, je kar obnemel od presenečenja. Njemu nasproti je sedel prav tisti gospod, ki je bil že meseci in meseci njegov sosed v londonski restavraciji. Slučaj ju je tudi v Newyorku pripeljal skupaj. Ali je pa nemara kakšna skrivnostna moč privabila ta dva moža na ta neprosto voljni sestanek?

V zameno

Še čudovitejši je doživljal nekega drugega bralca. Gre za nekega Nemca, ki se je med svetovno vojno boril na zahodni fronti. Tam so ga Angleži ujeli in ga poslali v neko angleško

Mickaje je napravila madež na prtu.

„Tako naravno to ni — madeži od kave bi morali popolnoma izginiti!“

Vzeti moramo le dobro

SCHICHTOVO

MILO „JELEN“

pa se odpravi brez truda tudi največji madeži!

Najboljši francoski stenograf — ima 8 let

(N-Y-I) Pariz, julija. Te dni se je v Parizu vršila velika stenografska tekma, v kateri je odnesel prvo nagrado — osemletni fantiček Gilbert Lesueur. Gilbert se je s svojim častilhepnim očetom, srednješolskim profesorjem, več mesecev posvečal učenju brzopisja in je pri tekmovanju z lahkoto prekosil na moč spretne tekmece.

Menda je bilo to prvič, da je dobil diplomu in zlato svetinjo tekmece, ki ni poklicni stenograf in ki povrh vsega hodi šele v tretji razred ljudske šole...

Medved v postelji

(R-X-C) Budimpešta, julija.

Ondaj sta zakonca mehanik Ferdinand Kovacs in njegova žena že zgodaj zjutraj odšla na delo. Pri odhodu sta hišico skrbno zaklenila, le neko majhno okno sta pustila odprto.

Zvečer, ko se je mož vrnil domov, je slišal skozi odprto okno grozansko smrčanje. Brž je odklenil in vstopil. Zapazil je, da prihaja smrčanje iz njegove postelje. Hitro je odgnil odejo in tedaj se je njegovim očem prikazala čudna kosmata prikazen.

Kovacs je ves prestrašen pobegnil in skoraj brez sapa pridrljal na policijsko stražnico, kjer je službujočim uradnikom jecilaje izpovedal svoj pripetljaj.

»Marš ven!« so zakričali policaji, ki so do zob oboroženi prišli odganjat nepovabljene goste. Prihodnji mah je že skočil med glasnim godrnjanjem iz postelje velik medved in se pred možmi postavil skril pod posteljo.

Med množico, ki se je bila medtem nabrala pred Kovacsevo hišo, ni bilo prav nikogar, ki bi se bil upal medvedu prepoditi iz njegovega skrivališča. Takrat je slučajno prišel mimo krotilec nekega potujočega cirkusa. Ta si je takoj mislil, da mora biti to medved, ki mu je ušel iz kletke in ga je že ves čas zamažal iskal. Posrečilo se mu je medveda izvesti izpod postelje in ga odpeljati. Da ni bilo krotilec, bi se bil medved najbrže še dolgo skrival pod posteljo.

Nevarni zvočnik

(N-Z-I) Oslo, julija. Poslušalci norveškega radia so se te dni večkrat od srca nasmejali. Ob prenašanju nekega cerkvenega koncerta je napovedovalec Hald povedal naslov nove cerkvene pesmi, ki se je zdel poslušalcem prav tako nenavaden kakor moderen. Hald je namreč dejal: »Zdaj bo zbor zapel

pesem: „Gospod, prišel bom k tebi v dveh minutah!“. V resnici je napovedovalec pridelal zagonetnim besedam „v dveh minutah“ še konec „bomo nadaljevali oddajanje“, tega pa poslušalci niso več slišali, ker je bilo prenašanje končano.

Neki duhovnik, ki je prvokrat pridigal v zvočnik, se nikakor ni mogel navaditi na novi način pridiganja, pri katerem ni videl pod seboj poslušalcev. Zato je svoji pridigi po „amenu“ pridal še besede: »Po radiu pa že ne bom več pridigal.« Seveda poslušalci niso vedeli, da to ni njim namenjeno temveč radijski upravi, in so se na rovaš prečistili od srca nasmejali.

Vse je pa prekosil napovedovalec, ki je pri neki nabiralni prireditvi v norveški prestolnici vrnil v sestavek tole opombo: »Vsakemu priporočamo obisk te prireditve — prišla bosta tudi kralj in kraljica — ker namreč ni vstopnine...«

Morski pes požrl trgovca

(R-Z-C) Solun, julija. V okolici Soluna so ribiči nedavno ujeli velikega morskega psa. Potegnili so ga na kopno, kjer so ga razčlešili. V svoje veliko začudenje so v njegovem drobu našli denarnico z bankovci v vrednosti pet sto dinarjev, medaljonec z začrtnicama A. A. in pismo, naslovljeno na nekega A. Arvanitakisa.

O najdbi so takoj obvestili oblasti, ki so odredile preiskavo. Kdaj in v kakšnih okoliščinah je našel nesrečni Arvanitakis strašno smrt, še niso doglajali.

V Londonu grade mošejo

(N-I) London, julija. V Londonu se je zbralo več tisoč mohamedancev v narodnih nošah, mnogo indijskih knezov in zastrih žena, z biserjem posutih princes in nešteto dostojanstvenikov iz vseh vzhodnih dežel, princev in emirjev, sultanov in nabobov, da položijo temeljni kamen največji mošeji v Evropi. V Londonu, blizu razstavne dvorane »Olympie«, bodo še letos zgradili najlepšo mošejo v Evropi. Sto tisoč funtov imajo že zbranih; s tem bodo krili zidavo. Zanašajo se pa še na več darov, ki bodo omogočili razkošno notranjo opremo mošeje.

Zdi se, da bo londonska mošeja postala evropska Meka vsem pravovernim mohamedancem. Evropske mohamedance in tiste, ki prihajajo v Evropo na obisk, cenijo na dobrih sto tisoč duš, in kakor vedo povedati, je med njimi več deset tisoč Evropevc, ki so prestopili v mohamedansko vero.

Američanke hočejo finančno oblast

»Newyork, julija. Prvoboriteljica za ženske pravice, Američanka Katarina Curtis, je nedavno na ogromnem zborovanju spregovorila o finančni moči žena. Približno je, da je 65% domačega kapitala last žen, in da je že zadnji čas, da spravijo še ostalih 35% kapitala v svojo last. S tem denarjem si bodo Američanke lahko osvojile gospodarsko neodvisnost in stopile na čelo ženskega gibanja vsega sveta.

Mrs. Curtis je trdila, da imajo razen tega Američanke še 80% od 65 milijonov življenjskih zavarovalnih police v svojih rokah. Kljub temu, da imajo ženske v Ameriki tolikšno finančno moč, vendar nimajo njihove revne sestre poštenih služb. Izračunila je tudi, da plačajo Američanke vsako leto več ko 5 milijard davkov. Naposled je pozvala vse pripadnice ženskega gibanja, naj odločno vztrajajo v boju, da si pribore še večjo denarno moč.

Obrotniki — umetniki

(X-I) London, julija. V londonskem predmestju Bethnal-Greenu so odprli zanimivo umetniško razstavo. Umetniki, ki so razstavili svoja dela, se ne ukvarjajo s slikanjem in kiparstvom za zaslužek, temveč imajo prav prozaične poklice. Zvečine so postrežniki, čevljarji, branjevalci, dimnikarji, krojači itd. Pozimi so vsi ljudje obiskovali razne tečaje za slikanje in kiparstvo. Nekaj izmed teh razstavljalcev je tako nadarjenih, da se s svojimi umetninami brez skrbi lahko kosajo z akademsko izobraženimi umetniki.

Letos so se izkazali zlasti kiparji. Neki šofer je razstavil bakren kip svoje mlade žene, ki mu gre po vsej pravici naslov izrazite umetnine. Neki krojaški pomočnik, ki je tudi razstavil svoja dela, se je povzpelo do modelnega risarja in je današnji dan dobro plačan svetovalec nekega velikega modnega salona. Neki klepar se je potikal dve leti po Francoskem in po Španiji in je prinesel s seboj kopico prav zanimivih akvarelov.

Knezoškof canterburški, ki je tudi obiskal to zanimivo razstavo, je obljubil rokodelcem-umetnikom izdatne podpore in štipendije iz raznih skladov, da se bodo najbolj nadarjeni med njimi lahko dalje šolali.

„Srečni dolar“ prinesel nesrečo...

Newyork, julija.

Hudo je, če imaš preveč lepo ženo, o tem se je prepričal tudi Newyorčan Dick Cat, ki je živel več let v srečnem zakonu s svojo očarljivo družico Liliano. Zavidno so šepetali njegovi prijatelji po klubih in nočnih lokalih: »Pri Catovih ni še nič novega... Imata se rada kakor prvi dan. To prav gotovo ni naraven ameriški zakon...«

Nekega dne so pa Catovi znanci spremenili svoje dobro mnenje: ob novem letu je Dick presenečen ogledoval svetle dolarje, ki imajo na sprednji strani napis „Srečno novo leto“ in ki jih zmerom za novo leto kot nosilce sreče natisne ena največjih newyorških bank. Dick ni zastojal vrtil bankovcev sem in tja, saj je na njih zagledal natisnjeno prelepo glavo svoje očarljive žene. Tako dobro je ni zadel nihče drugi kakor lepi newyorški slikar in ljubljeneček žensk Charles Wonder. Šele zdaj se je Dicku zavedalo, kaj pomenijo šopki in darila, ki jih je vsak dan pošiljal znameniti slikar njegovi Liliano.

Pred sodnikom je Charles Wonder priznal, da se imata z Liliano že dalj časa rada; nekoč je lepo ljubico narisal v svoj zasebni album, kjer je zmerom hranil več lepih ženskih portretov, ki jih je pozneje sem in tja uporabljal za svoje večje slike. Ko je dobil naročilo za noveletne bankovce, je po pomoti izbral Liliano tiko in jo poslal bančnemu ravnatelju. Ves očaran je ravnatelj prav rad sprejel krasno sliko in že čez nekaj dni je Wonder dobil v roke prve odtise bankovcev. Tedaj je bilo pa že prepozno, da bi sliko zamenjal s kakšno drugo, in tako je nehot sam izdal svojo in Liliano skrivnost... (N-Z-I)

Slučaji — neverjetni slučajji

se Roberta Lincoln bali ku hudič križa.

Koledar mr. Thomasa

Marsikaterim dogodkom ne manjka groteskne humorja. Med najznamenitejšimi primeri te vrste je zgodba o bostonskem letnem koledarju. Založnik, nekoliko jezljiv gospod, je bil nekoč od zlomka slabe volje. K njemu je prišel eden izmed njegovih najmlajših sodelavcev in mu dejal: »Ne zamerite mister Thomas, pozabili ste vremensko napoved za 13. julij. Kaj naj storim?«

»Hudič naj vas vzame!« je zarenil prijazni šef. »Čez glavo imam dela. Zastran mene zapišite, da bo snežilo in toča padala; samo mir mi dajte!«

Mladenič je do besede ubogal njegovo nasvet, zapisal v vremensko napoved za 13. julija takole: »Dež, toča, sneg.« Neznansko se je veselil uspelega dovtipa, ki si ga je privoščil na rovaš svojega šefa. 13. julija je pa — že desetletja se kaj takšnega ni zgodilo — res deževalo ko za stavo, potle je padala toča in naposled je začelo še snežiti. Od tistih dob se ljudje iz Bostona pridružajo, da mimo Thomasovega ni zanesljivejšega koledarja na vsem svetu. Mister Thomas je moral prihodnjo izdajo na novo ponatisniti.

(* Z-I)

Priča predsedniških umorov

Čuden živ primer skrivnostne zakonitosti slučajja je sin Abrahama Lincoln, 14. aprila 1865 je nekdo v gledališču ustrelil predsednika Abrahama Lincoln; ko so odjeknili strel, je bil sin Robert v neposredni očelov bližini.

Šestnajst let kasneje je bil Robert Lincoln prav blizu predsednika Garfielda, ko je tudi ta mož postal žrtev umora.

Letu 1901. je bil Robert Lincoln priča še tretjega umora; takrat je bil predsednik McKinley žrtev.

Kasnejšim predsednikom Združenih držav pač ne smemo zameriti, če so

Deseti brat

Ljubezenska povest v verzih
po Jurčičevem romanu

V sedanji čas postavil in v stihle prell
Ivan Rob

XI.

Da si mi oče, to sramoto
prebolel sem že davno bil,
zato ni vzroka, da sovraštvo
do tebe v srcu bi gojil.
Zato se zdaj lepo ločiva!
Nemara še se oglasim,
da kdaj z bogate mize tvoje
drobtino drobčeno vlovim.
Adijo, dobri moj papači,
naj več naduha te ne tlačí!

XII.

Iz krasne vile je oddirjal,
na vrt tovarniški zaval,
kjer skromna hišica je stala,
v nji Krivec za vratarja bil.
Sedel na stolu je pletenem,
»Družinski tednik« pridno bral,
je zatopljen v skrivnost romana
pozabil, kam je fajfo dal.
Za njim pa žena je sedela,
čez rame v list oči vrtela.

XIII.

Martinek pride, ju pozdravi:
»To sta mi res posrečen par!
Daj, Krivec, daj no svoji ženi,
naj bere list, ki ni ti mar!
Recepte modre daj ji brati,
naj z njimi kuhinjo sladi,
morda boš v gobovi omaki
zavohal kdaj srečnejše dni.
Ti pa ozri se po bojišči,
v politiki bodočnost išči!«

XIV.

»O, glej ga no, Martinka Spaka!
Ti govoriš ko star roman:
lepo zveni beseda vsaka,
a smisel jim je premračan.
So misli tvoje nazadnjaške,
še Jurčič takih ni gojil.
Ženē so vendar zdaj junaške,
z recepti jih ne boš krotil.
Bo treba hlače jim pustiti,
bo treba kmalu — nam roditi!«

XV.

»O dedec salamenski, pravim,
v odgovor žena zahrešči,
»kaj bolje znate moški, pravim?
Da naša pamet kos vam ni?
Zdravnice, advokatke, pravim,
sodnice šteje ženski svet,
v poklice vse prišle smo, pravim,
samo duhovski je izvzet.
Ni v hlačah pamet skrita, pravim,
je tudi ženskam vlita, pravim.«

XVI.

»No, viš, Martinek,« Krivec reče,
»tako mi trobi dan na dan
in če se kdaj ji v bran postavim
takrat mi skuha sok neslan.
Pa kaj bi, tebi fantu, pravil,
skrbi pač druge ti imaš,
ne veš, kaj so zakonske muke,
zakonskih muh še ne poznaš. —
Ker si deseti brat, zdaj meni
bodočnost skrito razodeni!«

XVII.

»Bodočnost naj ti razodenem?
Ha, Krivec, kaj še nisi sit
življenja v času tem jeklenem,
ko svet zavrt je v — iperit?
Boga zahvali za preteklost,
ker marsikdo je ni imel,
ki bolj od tebe bil je vreden,
a je v prezgodnjo jamo šel.
Bodočnost naša ima mladina,
čprav po nji me ne skomina.

Kvartopirstvo, hazard in sleparstvo

Doživljaji za zeleno mizo

Star pregovor pravi: igra je pregreha; preneha pa biti pregreha v tistem trenutku, ko ti je samo v zabavo in razvedrilo. Odkar znajo ljudje misliti, so že v dani igri. Dokazuje imamo, da so že v starem veku poznali nekakšno vrsto kvarti, zakaj pri fenijskih, babilonskih in kasneje tudi pri grških izkopninah so našli majcene glinaste ploščice, poslikane z živalmi in z drugimi stvarmi, ki so bile prav gotovo igri namenjene.

Najbolj priljubljena igra je bilo pa že takrat kockanje. Poznamo stare slike vojščakov iz starega in iz srednjega veka, kako se strastno vdajajo igri. a tudi zgodovina nam pripoveduje, da je marsikakšen vojščak zakvartal in zaigral vso svojo plačo in povrh še vse svoje imetje; kadar pa ni imel ničesar več, je stavil na kocko še svojo lastno ženo in otroka.

Od »mah-jonga« do halme

Najiznajdljivejši v igrah so bili že od pamtiveka Kitajci in Japonci. Kockanje »go«, potrpežljivostna igra s paličicami in z neštevilni iz slonovine izrezljanimi ploščatimi figurami, in »mah-jong« so doma na Japonskem, medtem ko se imamo za najduhovitejšo vseh iger, za šah zahvaliti Perzijcem. Kdo si je izmislil domino, ni še doslej nihče ugotovil, pač pa domnevajo, da je tej igri tekla zibelka na Kitajskem. Prav tako utegnejo izvirati halma, dama, milin itd. z Daljnega Vzhoda.

Sele v poslednjih dveh stoletjih smo dobili igre s poslikanimi lepenkami, ki smo jih krstili za kvarte. Tukaj gre iznajditeljska prednost največ igram Francozom. Ekarté, piké, marjaš, preferansa in bakarat — vse te igre so se rodile v glavah Francozov. Odondod prihaja tudi mehanična igra »ruleta«, ki je razširjena že po vsem svetu. Prav v zadnjih dneh pišejo tudi naši časniki mnogo o tem, da hočejo tuji celo v naših obmorskih mestih ustanoviti igralnice velikega formata. Iz Amerike smo dobili poker, potlej še »coon-can« (krajšava za: what every Coon can — kar zna vsak črnc), ki se je potlej izprevergel v tolikanj priljubljeni »rummy« (naš »remini«). Iz Anglije so poslali v Evropo »whist«, predhodnika bridgea, ki je danes ta dan menda najbolj priljubljena igra vseh narodov. V Nemčiji so dolga de-

setletja s posebno vno igrali skat. Igro s tako imenovanimi nemškimi kvartami: »vonak«, »alšoš«, »artel« itd. so si izmislili nekaj na Madžarskem nekaj na Češkoslovaškem. Tudi Avstrija se lahko ponaša z nekaj igrami. Tarok, ki ga poznajo zlasti naše mamice in očetje in ki je hkratu res duhovita kombinacijska igra, ima domovinsko pravico v Avstriji. Prav tako je pri nas toli razširjeno »šnopslanje« avstrijskega izvora. Nekakšna kvartaška loterija je igra, ki jo poznajo zlasti nižji sloji v Nemčiji. Pravijo ji »moja teta, tvoja teta« — in kljub temu, da ima povrh še prav slovensko ime »naši« — vaši, pravijo da je francoskega porekla.

Sreča in smola

Vprašanje, ali zasleduje kvartopirce res smola, ali jim je pa res sreča mila,

V prihodnji številki »Družinskega tednika« začnemo na tem mestu in pod gornjim naslovom objavljati zelo zanimive pa zraven zanimivo resnične dogodke, ki so se v zadnjih dvajsetih ali tridesetih letih pripetili v Monte-Carlu in drugod, za zelenimi mizami — v svetovnih igralnicah.

Kvartopirstvo, hazard in sleparstvo so sestavki, posneti iz resnične življenja, ki jih bodo naši čitatelji brez dvoma čitali s prav posebnim zanimanjem. Današnji članek je šele uvod v serijo teh člankov. Seznanja nas samo z ljudmi, kakršne utegnemo srečati za takšno zeleno mizo, in s sleparijami, ki jih se poklicni kvartopirci in sleparji kaj radi poslužujejo.

je staro menda že toliko stoletij kakor igra. Res je pa, da se nikjer »zakon serije« tako očitno ne kaže, kakor ravno pri igri. Dogodi se, da kvartopirca ves dan, tedne in tedne, da celo mesece in mesece smola zasleduje. To ga kajpak spravi močno iz ravnotežja in je nasproti svojemu partnerju že zaradi zavesti, da ima smolo, mnogo na slabšem. Slabe volje pride že h kvartanju, venomer trdi, da se ga smola drži; zaradi tega postane potlej negotov in zagreši marsikatero na-

pako. Srečni igralec, ali bolje, tisti igralec, ki ima dalje časa »šanse«, postane samozavesten, in že sama samozavest mu dá v igri gotovost.

Veliki nemški kancler Bismarck je nekoč dejal: »Trajno srečo ima samo sposoben človek«, in ta njegov rek pri kvartah prav gotovo drži. Kvartač, ki neprestano izgublja, bržčas ni dober igralec, medtem ko kvartač, ki venomer dobiva, pozna igro do poslednje pitice. To velja za družabne in za hazardne igre. Napak bi bilo misliti, da je pri hazardu edino odločilno, kako kvarte padajo. Tudi pri kvartanju je zbranost odločilne važnosti; kdor samozavestno igra in ima misli pri igri, ta ume svojega partnerja tudi s elabo karto spraviti v zadrego. Zlasti pri pokru, menda pri najtežavnejši hazardni igri (kjer sicer lahko dobi tudi tisti, ki ima slabe kvarte, ako »bluffira«), je važno ostro opazovanje in je potrebna velika rutina.

Častna igra — šport

Čar vsake igre ni samo v dobičku, temveč je bolj športnega značaja, zakaj vsak igralec se trudi, da dokaže svojemu partnerju premoč. Nič ne svetlu ne odvrača človeka tolikanj od vsakdanjih skrbi kakor igra. Učenjaki, zdravniki, odvetniki, umetniki, trgovci itd. — vsi hite po opravljenem delu za kvartaške mize. Zbranost, ki jo terja vsaka igra, je tolikšna, da človeka kar uroči. Če se tako pomilujemo ljudi, ki jih je obsedel kvartopirski zlodej, moramo, če smo pošteni, pomilovati tudi takšne, ki se nikoli kvart ne dotaknili niso. Kajti kvartanje je prav gotovo najzabavnejša, morda tudi najduhovitejša zabava, ki si jo lahko od dela utrujen človek privoši.

Razlikujemo tako imenovane komersne in hazardne igre. Tudi kazenski zakonik strogo loči dovoljene od prepovedanih iger. Igra postane tedaj hazardna, kadar igra, kakor že samo ime pove (hasard pomeni v francoski slučaj), odločilno vlogo slučaj, ne pa zgolj igralčeva razumnost in znanje. Medtem ko je komersne igre takrat konec, kadar so porabljene vse kvarte — tudi morebitni talon — odloča pri hazardni igri po eno ali večkratnem menjanju ene ali več kart zmerom le vrednost kvarte, ki jo ima igralec v rokah.

mega. Ko se je vrnil v sobo, ni bilo bankovca več na tleh.

Pričakuječe je uprl ravnatelj svoje oči v Hubla.

Hubel je držal polnilno pero v rokah in je nemo nekaj pisal. Potlej je izročil listič ravnatelju. Ravnatelj je bral: »Potrjujem prejem 10 funtov in se iskreno zahvaljujem za predjem. Hubel.«

(* Z-1)

SISTOM
PASTA
ZA ZOBE

Po priporočilu
naših zobozdravnikov

Dobi se povsod!

Novela »Družinskega tednika«

Pravi mož

Napisal Dionizij Lipka

Točno ob treh je vstopil Gyser. Ravnatelj Hammer mu je ponudil stol in je uprl svoje ostro opazujoče oči vanj. Gyser se je zbral in mu je mirno vrnil pogled.

»Vaša spričevala so mi všeč,« je naposled dejal ravnatelj. »Za blagajno potrebujem zasledilivega in izkušnega uradnika.«

Tedaj je potrkalo; vstopila je tajnica: »Profesor Walgher bi rad govoril z vami, gospod ravnatelj. Čaka vas v predsobju.«

Ravnatelj je vstal: »Tako pridem.« Obrnivši se h Gyserju, je dejal: »Kar tukajle počakajte name. Čez deset minut se vrnem. Potlej se pogovoriva do kraja.«

Odšel je iz sobe, in Gyser je ostal sam. Njegove oči so begale po sobi. Zda se je zdrznil. Pod naslanjačem za ravnateljevo mizo je ležal bankovec na preprogi. Gyser se je sklonil in pobral desetak.

Lepo ga je zavrnil; bil je že hudo zmečkan. Bržčas je že dolgo tam ležal. Potlej je položil deset funtov

skrbno na mizo. Zda se je pa postal nekam zmeden; zasmejal se je predse. Ko je pa slišal bližajoče se korake, je brž pograbil bankovec in ga spravil v žep.

Ravnatelj Hammer je vstopil. »Ali mi imate kaj povedati, mister Gyser?« je vprašal. Njegov glas je zvenel nekam podsmehljivo. »Lahko odidete, mister Gyser,« je čez nekaj časa dejal — in Gyserju se je zdel ta premor neskončno dolg. »Spričevala dobite v sosedni sobi, mister Murrel,« je spregovoril ravnatelj Hammer vlnudno. »Iz sosedne sobe sem vas opazoval. Minute in minute ste se borili z izkušnjavcem... Upri ste se mu sicer, toda blagajnik, mister Murrel, blagajnik sploh ne sme poznati izkušnjave.«

Drugi kandidat, neki gospod Murrel, se je uprl izkušnjavi; čez nekaj časa je položil zmečkan bankovec na mizo. Ko je ravnatelj vstopil, je nemo pokazal z roko na bankovec.

»Spričevala dobite v sosedni sobi, mister Murrel,« je spregovoril ravnatelj Hammer vlnudno. »Iz sosedne sobe sem vas opazoval. Minute in minute ste se borili z izkušnjavcem... Upri ste se mu sicer, toda blagajnik, mister Murrel, blagajnik sploh ne sme poznati izkušnjave.«

Ravnatelj Hammer je pustil tudi tretjega kandidata, mistra Hubla, sa-

Naša Majcena

Majcena v resnici ni več tako majhna, saj je s svojimi štirimi leti že skoraj gospodična. Njeno pravo ime je Marjanca, a vsi jo kličejo za Majceno.

Majcena je že dva dni pri meni, doma so mi jo radi posodili, ker pričakuje moja sestra otročička in jo Majcena s svojim vpitjem in vpraševanjem preveč nadleguje. Pravkar sem dobila pismo z veselimi sporočili.

Stopim v sobo; Majcena stoji ob mizi in strmi v stekleno kroglo z zlatimi ribicami.

»Majcena!« pokličem veselo; počasi se obrne, položi prstek na usta in mi zašepeta: »Teta, tiho bodi, vidiš, da ribica spi!«

Posadim si jo v naročje in ji na moč resno pripovedujem:

»Vidiš, Majcena, ljubi Bog ti je pred dvema mesecema »vzel dedka, zdaj ti je pa v zameno poslal majhnega bratca.«

»Bratca? Zakaj pa ne psička, jaz bi rajši imela psička.«

Potlačim smeh in ji skušam dokazati vrline novega zemljana. Zaman, Majcena si je želela psička in ne brata.

»Kako mu je pa ime?« vpraša nezaupljivo.

»Mamica in očka tega zdaj še ne ve,« ji razlagam. Velike sinje oči se razširijo od začudenja:

»Kako pa potem veste, ali je punčka ali fantek?«

Na srečo me reši težkega odgovora kuharica Mica, ki je prišla pripravljat mizo za obed. Majcena ji vneto pomaga in zraven razlaga:

»Ko bom velika, bom kuharica, poročila se pa ne bom, rajši bom vdova.«

Mica je namreč vdova in Majceni prijateljica; Majcena še ne razume, da so sladkarije v zvezi s kuhanjem in ne z vdovstvom.

Po obedu pride vsako popoldne Petreček iz drugega nadstropja. Po dolgem in burnem posvetovanju skleneta z Majceno, da se bosta igrala »trgovino«.

»Zdaj bo mir,« si mislim, vzamem knjigo in grem v sosednjo sobo. Čez nekaj časa zaslišim prerivanje, razburjeno šepetanje, nato pa jok, a kakšen jok! Visok, obupan, neutolačljiv, zgoditi se je moralo nekaj strašnega. Skočim v sobo. Majcena stoji sredi sobe, se dere na vse grlo in mi moli roko pod nos, Petreček me pa dva koraka od nje trmasto in prestrašeno gleda.

»Zakaj si jo udaril?« ga vprašam strogo.

»Saj je nisem,« odgovori moško, »mu že gre malo na jok.«

Ne popustim: »Zakaj se potem Majcena joka?«

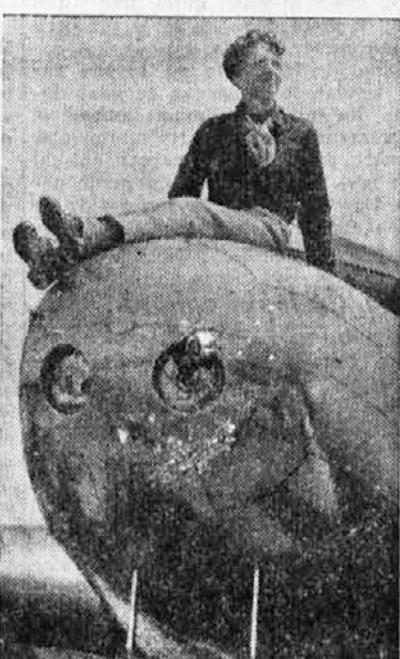
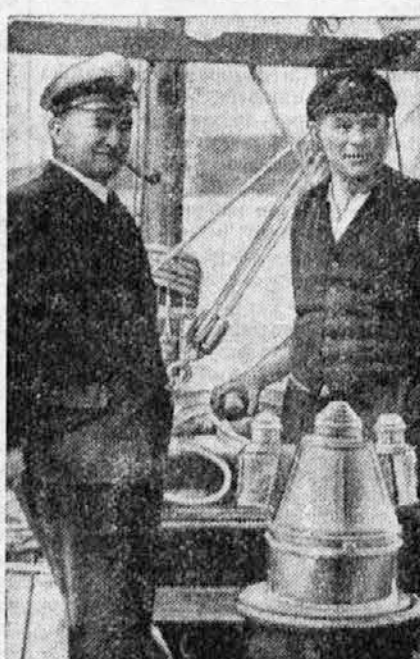
Med igtanjem in solzami: »Pojedel sem ji sladkor, ki mi ga je prodala.«

Majcena tuli, da mu ga ni »zares« prodala, pravica je na obeh straneh, zato dobita vsak še en sladkorček in spet imam nekaj časa mir. Čez pet minut Majcena Petra ugrizne, spet čez pet minut jo Peter zlasa in tako gre to vse popoldne, dokler ne pride mama po fantička. Obema bojevnika na čast naj pa priznam, da se zmerom ločita s poljubom in brez sleherne jeze. Kako drugače je to pri nas velikih ljudeh!

Čez teden dni peljem Majceno domov. Seveda mora takoj pogledati brata. Drobna rdeča kepica sredi belih blazin grbanči noseč in spi. Vidim, Majceni ni nič kaj všeč, najbrže je preveč miren. Takrat se pa Majcena vrpne na prsle in napeto zastrmi v košaro. Pogledam: bratec se je zbudil, raztegnil svoje smešne male pesti in zazelal. Majcena me razburjeno potegne za krilo:

»Teta, brž, brž, glej ga, že diha!«

Teta Meta

Z leve proti desni: Angliški letalski poročnik Adam se je dvignil z letalom 16.440 m visoko in prekosil rekord Italijana Maria Pezzija za 785 m. Slika kaže letalca pred vzletom v posebni obleki, ki ga varuje pred prenizkim zračnim pritiskom. — Nemški jadralni kapitan Schlimbach (na levi) misli popolnoma sam prejadrali Atlantik. Vkrca se bo te dni v Lizboni. — 11. julija poteče 40 let, ko se je švedski inženir Salomon Andree (3. slika) odpravil z balonom na severni tečaj in izginil v večnem ledu. Šele leta 1930. je neka norveška odprava našla ostanke ponesrečene ekspedicije. — Nemška jadralka Inge Wetzelova (4. slika) je dosegla te črni nov svetovni jadralni rekord: ostala je v zraku celih 18 ur 31 minut. — 31. kolesarska dirka širom po Franciji se je odnala začela. Na sliki: start na Elizejskih poljanah pred Slavolokom v Parizu. — Na berlinskem zasedanju mednarodne trgovske zbornice so izvolili za predsednika zbornice za dobo od 1937 do 1939 ameriškega industrijskega J. Watsona (na predzadnji sliki). — Najdrevnejša ameriška letalka Amelia Earhartova, imenovana ženski Lindbergh, se je na poletu okoli sveta ponesrečila na predzadnji etapi v Južnem Pacifiku.

Naš bonton

O zaroki - na splošno

»Ne zaroči se zaradi poroke; ne misli na to, kako dobro se ti bo podala poročna obleka, temveč na to, ali in kako dobra boš kot žena.«

Ta modrost žal ni zrasla na mojem vrtu. Zapisala jo je nekje neka v vseh zadevah lepega vedenja podkovana žena.

Ce ti je neko dekle všeč, če se misliš kmalu poročiti in ti je tisto dekle že reklo svoj »hočem« ali »ljubim«, če so na vajino zvezo pristali tudi njeni starši ali če jih nima več, njen varuh ali sorodniki, potem lahko olajšano zavzdihneš in z upanjem v sico stopiš v zaročni čas. Ta čas ti nalaga precej pravic in še več dolžnosti.

Vsak dan smeš obiskati svojo zaročenko na njenem domu. Če si v drugem kraju, ji smeš pisati kolikorkrat le hočeš.

V prisotnosti tujih ljudi svoje zaročenko ne boš komu sicer pozdravil s poljubom, temveč se boš zadovoljil s tem, da ji poljubi roko.

V družbi ji ne boš ovijal roke okoli pasu, ne boš se igral z njenimi kodrci, tudi šepetal ji ne boš na uho prijetnih skrivnosti. Svojo ljubezen ji pokaži na drugi način. Stisk roke, kratak pogled zadostujeta. Bodi miren in obvladan in vendar tak, da bo ona iz tvojega vedenja lahko razbrala, da je zate najlepša, najboljša in najpametnejša od vseh.

Včasih je bilo v navadi, da je zaročnica na vseh njenih sprejemih, na zabavi in na domu spremljala tretja oseba, mati, sestra zaročnice ali kakšna sorodnica.

Čas je to navado omajal in preozke meje podrl. Zdaj sta zaročenec in zaročnica v tem pogledu prostesja.

Kako praznujemo zaroko?

Slovesna zaroka ni neobhodno potrebna. Vendar je lepo in v navadi, da jo obhajamo, čeprav le v krogu najbližjih sorodnikov in znancev.

Že pred slovesno zaroko moremo ta dogodek objaviti v časopisju, ali ga pa naznanimo svojim znancem s posebnimi, tiskanimi naznanili. Le-ta so pri nas običajnejša od naznanil v časopisih.

Za naznanila o zaroki vzamemo enkrat pregrajeno polo trdga, močnega belega papirja brez zlatega roba. Na notranji levi strani je naznanilo staršev o zaroki njih hčerke, na desni naznanilo zaročnice sam. Na levi (kjer so starši zaročnice naznanili zaroko) je naveden tudi zaročenec. Če živi zaročnica v različnih krajih, je treba navesti oba kraja, zaročnikovega svedca najprej.

Prav tako je potrebno oznaniti zaroko z nekaj besedami pri zaročni pojedini. To naznanilo naj bo prva napitnica. Napije najprej zaročnikin oče, odgovori pa zaročenec sam.

Zaročnica sedita pri tej pojedini svedca na častnem mestu sredi mize. Poleg zaročnice sedi zaročnikina mati, poleg zaročnice zaročenec oče.

Zaročenec ima obleko, ki jo je nosil, ko je pri zaročnikinih starših napravil slovesni obisk, zaročnica sme biti oblečena v preprosto popoldansko obleko. Slovesnost pa podčrta svedca nežna, lahna plesna obleka, ki pa ne sme biti prenaključna in preobložena z okraski, kakor ne sme biti dekle samo natičkanjeno z zlatnino.

K slovesni zaroki prinese zaročenec lep šopek (bele vrtnice so prikladne), priskrbiti pa mora tudi zaročnica prstana.

Zaročnici more pokloniti poseben, z dragimi kamni okrašen prstan, ali pa kupi zanjo in zase pripravo zlata obročka, ki ju moreta pozneje imeti kot poročna prstana. Ta obročka potem le predeneta s prstaneve leve na prstane desne roke.

Zaročni prstan, ki ga daš izvoljenki, ima na notranji strani vrezani začetnici tvojega imena in dan zaroke, tvoj prstan pa njeni začetnici in zaročni datum. Pozneje daš vrezati še poročni datum.

Naznanila o zaroki dajo v javnost vedno le zaročnikini starši; če je zaročnica vdova, naznanila javnosti zaročnik lahko tudi sama.

Darila

Zaročnica ne sodi po darilih. »Polne roke — prazno srce« velja v premmogih primerih.

Vendar pa velja na splošno, da je zaročni čas čas daril, saj ljubezen najde svoj izraz tudi v razveseljevanju ljube osebe s prikladnimi darili.

Cvetlice, knjige, lepa zapesnica, verižica, ljubka keramika, vse to so pripravna darila, ki bodo razveselila vsako dekle. Stvari, ki bodo za opremo vajinega stanovanja, po strogih pravilih bontona ne smeš darovati. Menim pa, da jih bo zaročnica, posebno, če morata oba varčevati, tudi vesela.

Zaročnica bo svojemu dragemu poklonila uporabno ročno delo, kravatno iglo, tobačnico, knjige ali kaj podobnega (album, pisalno orodje, mapo itd.).

»Ona in ona« velja pred poroko, potem pa le »on in ona«, to si je treba zapomniti in po tem uravnati bont-on, kolikor ga je pametnega in nespametnega o zaroki.

tem jih duši na presnem maslu s sesekljano čebulo, peteršiljem, soljo in poprom. Posipaj jih z moko in zalij malo z juho. Ako hočeš, pridaš še nekaj žlic kisle smetane, tudi lahko vzameš namesto presnega masla prav fino olje. K dušenim gobam serviraj polento.

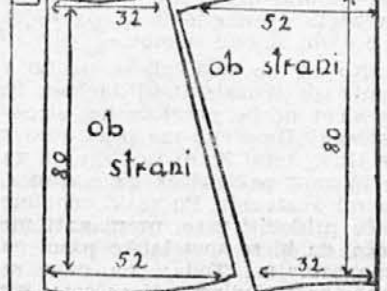
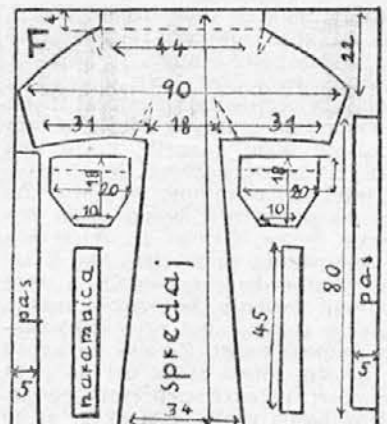
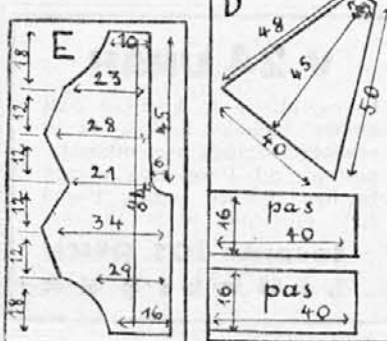
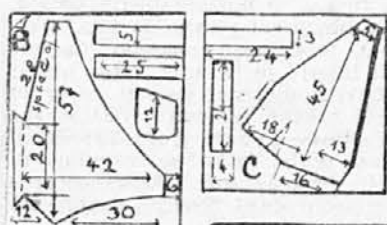
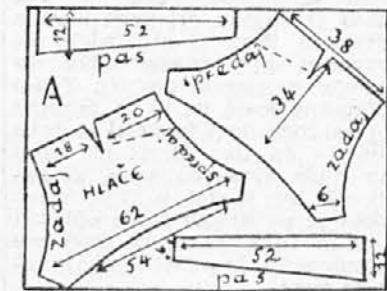
... PEČENE GORE: Osnaži lepe, precej velike šampinjone ali jurčke, zreži jih na rezine debele za prst in jih namakaj nekaj časa v jajcu, razmotanim z mlekom, ki mu primešaj tudi malo soli. Potem pavaljaj rezine v kruhovih drobtinah in jih na presnem maslu lepo rumeno opeci.

Kroji

k oblekam iz ostankov

»Ali znaš šivati?« te vpraša radovedna znanca. »Zal ne,« odgovoriš nekam v zadregi, dobro vedoč, da si ona celo plesne obleke sama šiva, a ti nimaš niti toliko poguma, da bi si sešila preprosto pralno obleko.

Šivanje pa ni tako težko, kakor se ti zdi na prvi pogled; precej težje je krojenje. Če pa imaš že kraj z

merami, je šivanje prava igračka. Prav zato sem vam priskrbel teh nekaj preprostih krojev, da boste lahko brez skrbi na poceni blagu preiskusile svojo spretnost.

Ako ne znaš vseh mogočih všivov in šivov, povprašaj za svet izurjeno tovarišico. Videla boš, da ti v nekaj dneh vdevanje šivanke in šivanje ravnih šivov ne bo več delalo skrbi.

A. Hlače za solnčenje si sešiješ iz dveh delov; pas je vrezan spredaj koničasto in se zadaj zavzuje v pentljo.

B. Za telovnik potrebuješ le 60 cm blaga, zato ga pa moraš rezati natanko po sliki, sicer ti kraj ne bo uspel.

C.D. Dve pripravi ruti za solnčenje: svetlujem pa, da naj prvo nosijo le močnejše ženske, medtem ko je druga tako pripravljena kroja, da si jo lahko vsaka omisli.

E. O bolero vam nimam mnogo povedati, saj sem ga natanko opisala v eni prejšnji številki. Bolero je krojen iz dveh delov, kratak je in do cela gladak, rokavi so vrezani skoraj kimono.

F. Obleka za solnčenje: lahko se je loti tudi začetnica, tako preprosta

Prijetno poživilo: Kalodont voda za usta! Koncentrirane sestavine, izborna razkuževalno sredstvo, varčno v uporabi.

Ali so beli zobje zares vedno zdravi?

Poglejte si enkrat tudi notranjo stran Vaših zob, kajti tu se tvori navadno nevarni zobni kamen ter opravlja svoje uničevalno delo. Sargov KALODONT napravi Vaše

zobe ne samo bele, temveč odpravlja tudi zobni kamen. Sargov KALODONT je edina zobna pasta v Jugoslaviji, katere vsebuje sulfocin-oleat dra Bräunlich, neštetokrat preizkušeno sredstvo proti zobnemu kamnu.

SARGOV

KALODONT

PROTI ZOBNEMU KAMNU

je njen kraj. Vidiš, da je obleka vrezana iz treh pol, od katerih je ena životek in sredi del krila, drugi dve pa zapirata krilo zadaj.

Priporočam naj, da je pri vseh pralnih oblekah treba posebej paziti na blago in na barvo, ker so kroji zelo preprosti.

V prihodnji številki bomo priobčili moderen kraj in popis kopalne obleke.

Saska

ŽENSKI RAZGOVORI

»Služkinja in dama« ni tako hud problem. Dandanes je to pač nekaj običajnega, ker je malo takih, da bi imeli bogve koliko služkinj na voljo. Pripravite si vse prej. Imejte v obehnici ali sprejemnici servirno mizico, ki jo obložite z vsem, s čimer boste postregli gostom. Mizica je na kolesih in jo lahko pomaknete sem ali tja, da ne bo nepotrebnega letanja. Ali pa namesto tople zakuske pripravite mrzel buffet, nekaj krožnikov, priborov in prtičev in naj si gostje sami postrežejo. O tem še več drugič.

Naš nagradni natečaj

Kako najbolje obrnem 100 din za nakup poletne obleke?

(Glej tudi prejšnjo številko)

POLETNA OBLEKA Z BOLEROM ZA 65'50 DIN

Odgovor na vaše vprašanje v 24. številki »Družinskega tednika« se mi zdi zelo enostaven. Ne vem sicer, ali bom tudi jaz med srečnimi nagradniki, vendar vam moram priznati, da mi doslej razmere še niso dopuščale, da bi si napravila dražjo obleko kakor za 100 din. Zato moram uporabiti vso svojo spretnost. Morda bo tudi vam ugajala moja najnovejša stvaritev. Zanj sem porabila 3'50 m belega kretona z modrimi pikami po 12 din meter in 1 m modrega platna po 20 din za bolero in pas.

Glavni kraj sem vzela iz 22. številke vašega lista, kar je pa na moji obleki drugače, sem sama pridelala. Bolero je podložen s pikastim blagom samo na reverjih, manšeta in robu. Obleka je na hrbtu globoko izrezana, zato da ni samo za promenado po mestih, temveč tudi ob morski obali. Ker sem temne polti in črnih las, se mi svetlo-modra barva dobro poda. K obleki sem si napravila še beret, »veda tudi po vašem nasvetu. Zelo sem vam hvaležna, da v vašem listu upoštevate tudi modo. Modni in lepotni kotiček vašega lista mi je najdražji, zato ga skrbno hranim.

Obračun:

Blago 62'— din
Sukanec 3'50 din
SKUPAJ 65'50 din

Z odličnim spoštovanjem vas pozdravlja

Habjan Slavica,
Ljubljana, Zaloška cesta 33.

POLETNA DEČVA IZ KRETONA ZA 98 DIN

Pošiljam vam obračun in odgovor na vprašanje: »Kako najbolje obrnem 100 din za nakup poletne obleke.«

Doma sem iz Bohinja, in sicer iz Stare Fužine. Sešla sem si prajžno dečko iz rdečega kretona, ker pri nas v Bohinju najraje nosimo preproste obleke, tako imenovane dečve. Imam črne kite in temne oči, zato se mi rdeče rožasto blago kar se da lepo poda. Krilo ima spodaj našita dva baržunasta traka, ošpetelj je bel in obrobljen z drobnimi, belimi čipkami. Prav tako je bel tudi predpasnik in obrobljen z belimi čipkami. Porabila sem za blago in vse okrasje 98 din. Zato svetujem vsem preprostim dekletom, naj se odločijo in nosijo dečve, ki so bolj prijetne, praktične in poceni kakor vse mogoče svilene obleke. Priporočam še to, da je za dečve rožasto blago bolj primerno kakor kerkasto.

Obračun:

Blago za dečko: 3 in pol metra po 15 din. 52'50 din
Blago za ošpetelj in predpasnik iz zelo lepe, tanke kofenine po 11 din 2 m 22'— din
Sukanec 2'50 din
Gumbi in trak za ošpetelj 2'— din
Majhni okraski 19'— din
Sešla sem sama — din
SKUPAJ 98'— din

Težko pričakujem odgovorov in mnenja drugih in vas pozdravljam z odličnim spoštovanjem

Cecilija Štros,
St. Fužina št. 46,
p. Sv. Janez ob Boh. j.

POLETNI KOSTUM IZ »SRBSKEGA TAFTA« ZA 89 DIN

Tudi jaz sem se odločila, da se udeležim tečaja »za spretne in varčne gospodinje«. Kupila sem 6 m svile, »srbski taft« imenovane, domačega izdelka. Ta taft je 45 cm širok in ga prodajajo na niškem trgu po 6'50 din meter. Ker nimam sama stroja, mi je šivilja sešila obleko za 40 din. Gumbi in sukanec so znesli 10 din. Obleka je zelo ljubka in jo rajši nosim kakor katerikoli drugo iz svile. Iz ostankov si bom naredila še oni ljubki baret, ki je bil te dni v »Družinskem tedniku«. Tako bom imela komplet za 89 din.

Blago svetlo-modro kockastega vzorca sem si izbrala zato, ker mislim, da se bo lepo podalo moji beli polti in svetlim lasem.

Obleka je sestavljena iz krilca in bluze, tako da lahko nosim bluzo še k drugemu krilu, ali pa da imam k temu krilcu belo bluzico, kar se tudi zelo poda. Tako sem z eno obleko trikrat nova, kar mi je všeč, ker imam rada izpremembo v oblekah.

Obračun:

Blago 39 din
Sukanec 4 din
Gumbi 6 din
Šivilja 40 din
SKUPAJ 89 din

Vas iskreno pozdravlja

Anica Pustova,
Niš, Jevremova ulica 3/a
(Nadaljevanje na 8. strani)

Naša kuhinja

KAJ BO TA TEDEN NA MIZI?

Četrtek: Goveja juha z vlitim grahamom, pretlačeni bifstek s pečeni krompirjem in kumarčino solato, kolač v plasteh*. — Zvečer: Zelenjavni kolač, presno maslo.

Petek: Grahova juha s kašo, pražen krompir in glavna solata, buhtlji. — Zvečer: Kolerabe, mrzla malinova pena s smetano.

Sobota: Goveja juha z vraničnimi žličniki, zavita telečja pečenka**, krompir, limonov kipnik. — Zvečer: Pečene svinjske zarezbenice z mešano solato.

Nedelja: Ponarejena želvova juha, pečeni možgani z zelenim grahamom, dušen riž in telečja prsa. — Zvečer: Mrzli narezek: gnjat, aspik, ogrska salama, ruska jajca; pozneje sadje.

Ponedeljek: Riževa juha, govedina s krompirjem in pirejem in čebulno omako, čokoladni narastek. — Zvečer: Slanikova solata, olive, sir in presno maslo.

Torek: Goveja juha z vlivanci, zabeljena cvetača s krompirjem in pirejem, šodč iz mleka. — Zvečer: Golobi v obari, krompirjevi svački.

Sreda: Juha z radičem, svinjska pečenka s krompirjem, solata. — Zvečer: Močnik z gnjatjo in zeleno solato**.

Pojasnila

* Kolač v plasteh: Pripravi tekoče biskvitno testo iz 16 dkg sladkorja, petih rumenjakov in treh jedilnih žlic mleka, rahlo zmešaj in podmeti s snegom petih beljakov in 18 dkg moke. Prej vmešaj v moko pol pecivnega praška. To testo namaži na pekačo, ki si jo podložila s pisarniškim papirjem, in jo peci pri zmerni vročini. Ko se testo samo loči od dna, je dovolj pečeno; tedaj ga zreži na 10 cm široke plošče in menjaje maži plošče z maredino in malinovo mezgo. Naposled namaži ves kolač z mezgo in ga debelo prevleči s čokoladnim ledom. (Najbolje je, da spečeš kolač dan preden ga prevlečeš z ledom, da se mezga docela vtrka vani.)

** Zavita telečja pečenka: ½ kg telečine dobro vdrgni s soljo in poprom, polij z vročim presnim maslom, prilij nekoliko goveje juhe in speci. Gotovo pečenko razreži in položi v močno skledo, ki prenaša toploto in ki si jo dobro omastila s presnim maslom in posula z moko. Zdaj rahlo vmešaj 10 dkg presnega masla, dodaj tri rumenjake, nekaj soli in drobno sesekljane peteršilja, dve omahčani, ožeti žemlji in sneg treh beljakov. S to zmesjo pomazi pečenko in peci pol ure pri zmerni toploti.

*** Močnik z gnjatjo: Zlato oprži 12 dkg moke na 8 dkg presnega masla, dodaj nekoliko mleka in počakaj, da se zmes strdi v precej gosto kašo. To ohladi in podmeti s tremi rumenjaki, soljo, muškatinom orehom in ½ kg kuhane sesekljane slanice. Naposled primešaj še sneg treh beljakov in peci pri zmerni toploti.

ZDAJ SI LAHKO PRIVOŠČIS...

... ČESNJEV KOLAC: Pripravi mehko testo iz ½ kg moke, dveh rumenjakov, 1 jajca, 6 žlic stopljenega masla, dveh žlic sladkorja, dveh dek drožja, soli in nekaj mlačnega mleka. Stepi ga dobro in ko je dovolj vzhajano, ga daj na namazano ploščo, ki ima ob kraju rob, in ga razvleci z dvema kuhaličnima po vsej plošči. Po vrhu ga obloži s češnjami, pusti ga še nekoliko vzhajati, potem ga posipaj s sladkorjem in ga speci v pečici.

... JAGODOVO PENO: Pretlači skoz sito (če le mogoče leseno) tri kozarce zrelih gozdnih jagod in prida dva beljaka. To stepaj tako dolgo s šibico, dokler se ne zgosti. Posebej pa stepi še kozarec sveže sladke smetane v peno, ki jo primešaj narejenemu snegu. Naposled prida še pet žlic sladkorja in postavi peno na led ali mrzel prostor.

... DUŠENE GORE S POLENTO: Osnaži jurčke, šampinjone, gomoljke in druge gobe, t. j. obreži vse gnilo, razjedeno, pri starejših gobah tudi zelenkasto meso na spodnji strani klobuka in kožo. Zreži gobe na listke, ki jih opereš in osušiš na cedilu. Po-

Roman. — Angleški napisala Elinor Glyn. — Prevedel Z. P.

12. nadaljevanje

Govorila je prav malo in Gricko je tudi molčal. Zdelo se je, da je svoj cilj že dosegel, ko si jo je priboril za družico pri tem plesu. Čez nekaj časa se je obrnil k njej in z dolgočasnim glasom vprašal: »Ali ste se ta čas dobro zabavali? Kaj ste pa počeli? Jez sem imel službo v Carskem selu, pa nisem mogel k teli na obisk.«

»Hvala, prav dobro smo se zabavali,« je odgovorila Tamara. »Jack Courtray in jaz sva si ogledovala prekrasne stvari v samostanu. Še mnogo morava videti, preden se vrneva na Angleško.«

Gricko ji je pogledal v oči, potlej je pa dejal: »Rad ga imam; dober fant je — ta vaš prijatelj. — Če bi pa,« je zategnjeno in zamisljeno dodal, »če bi vam pa bil preveč za petami, bi želel, da ga medved požori!«

Ta ljubezniva želja je bila izrečena s tako resnim in mirnim glasom, kakor da bi sejala blagoslov.

»Kako strašni ste,« se je zdržnila Tamara. »Jacka naj bi medved požoril! Ubogi dobri Jack, kaj je le storil?«

»Dosljej še nič; vsaj tako upam. Čas bo še vse pokazal. Zdej pa morava plesati.«

Vodja plesa ju je odpeljal na sredino dvorane, da ju uvrsti v četvorko. Ko je knez zaplesal prvo figuro, jo je zbudil od glasu, da se je gibal počasi in brez običajne vhravosti; njena nedoločna skrb in njen nemir sta se čedalje bolj stopnjevala.

Tamara je bila zelo priljubljena, zato so jo med cvetličnim valčkom venomer prevzemali. Pogovor z Grickom je bil zmerom znova prekinjen, dokler nista oba naposled popolnoma obmolnila. O, da bi bila Tamara vsaj slutila, da so njegovemu molku vzrok hude telesne bolečine.

Čudila se je, da ji je dajal vse svoje rože, a je vendar ni prosil za valček; tudi z nobeno drugo ni zaplesal. Nemo je sedel, dokler ni opazil Sergeja Grekova, ki je z velikim šopkom vrtnic stopal prav Tamari nasproti. Tedaj je knez zdajci vstal in jo prosil za ples. Položila mu je roko na ramo in tedaj je čutila, da se je kakor od bolečine zdržnil in pridržal dih. Ko ga je pa vprašala, ali ga kaj boli, se je zasmejal in dejal, da je zdrav ko riba; zavrtel jo je in plesala sta z zanosom. Tamara je popadel mrzličen strah. Kaj, za pet ran božjih, se je le zgodilo?

Ko sta po plesu spet sedla, je zbrala Tamara ves svoj pogum in vprašala:

»Knez, povejte mi, kaj se je zgodilo; prepričana sem, da grof Variškin ni bolan...«

»Nisem hotel, da pleše mazurko z vami,« je bil ves Grickov odgovor. »In kako ste to preprečili?«

»Je vprašala do ustnice blede Tamara. »Kaj vam to mar? Ali se mar bojite za Borisa?«

Pogledal ji je v oči in izraz njegovega obraza jo je presunil do dna srca. Videla je, da hudo trpi in vendar je siljalo divje zmagovalstvo v njegovih očeh. V njeni notranjosti je divjal vihar: ljubezen, skrb in ogorčenost so se borile med seboj. Naposled je rekla: »Da, strah me je, pa ne za grofa Variškina, temveč tega, kar ste vi morda zagrešili.«

Zasmejal se je po stari navadi in odgovoril: »Hvala, madame, toda za svoje dejanje sem zmerom sam odgovoren.«

V Tamari je srd premagal sočutje. Tiho je sedela in strmela predse; nocojšnja razburjenja so terjala svoj delež. Po mazurki je komaj vedela, kaj ji je dejal in kaj mu je bila odgovorila. Potlej so se zvrstili v polonozo in odšli k večerji. Tam so se sešli še dobri znanci, in zdelo se je, da je Gricko odvrnil vso zapetost. Mnogo je pil; potlej si je natočil v kupico konjaka in ga zmešal s šampanjcem. Kramljajal je duhoviteje ko kdaj, in zabaval je vso družbo. Zvečine je ogovarjal Tatjano Šebanovo na svoji levi. Tamara se je zdelala kakor okamenela. Tako je minela noč in bilo je že ob starih jutraj, ko se je družba spet razkropila po galerijah, da si odonod odgleda odhod kraljevske dvojice.

Ko je slonela Tamara ob marmornati ograji poleg kneza, je zdajci opazila, kako mu izpod rokava curlija kri na rokavico. Tudi

on je bil opazil, da krvavi, in z vzklikom nejevolje je stopil nazaj in izginil v množici. Od tiste minute dalje je bil ples za Tamaro samo še muka.

Večkrat je poskušala, da bi našla kneginjo; toda kadar koli jo je kje uzrla, je bila stara dama zmerom obkoljena z množico znancev. Ko se je Tamari naposled posrečilo priti do nje, jo je našla v resnem pogovoru z Valonnom.

»Tamara, dragica,« je dejala, »prav gotovo si že močno utrujena. Lezi rajši, saj veš, da bodo plesali do zore.«

V kneginjinem pogledu je bilo nekaj, kar je Tamari zamašilo usta. Drhteča in vsa potrita od skrbi se je opotekla do svoje sobe, odslavila zaspalo spletično in se sedla v naslanjač ob kaminu.

Ali se je kaj strašnega dogodilo? Kaj je le pomenila kri, ki mu je curljala na snežno belo rokavico?

XV

V spalnem vozu

Tamara in njena botrica sta se videli drugi dan šele okoli poldneva. Tamara je še ležala v postelji, docela zbita od dogodkov minile noči, ko je stopila kneginja v njeno sobo. Nemirna in zaskrbljenim izrazom je začela hoditi po sobi gor in dol; naposled je sedla na stol in se igrala z rokavico, ležečo na blazini.

»Tamara, snoči si me videla v pogovoru z Valonnom; davi sem poslala po Sergeja Grekova, pa ni prišel. Tako nisem mogla ukreniti drugega, kakor da sem spet poslala po Valonna. Snoči sem bila hudo v skrbeh za Gricka. Bržčas nisi ti ničesar kriva, dragica, vendar...«

»Teta, prosim te, povej mi vse,« jo je prekinila Tamara. Sedla je v postelji in si popravila lase s čela.

»Kolikor sem zvedela, so menda vsi večerjali v hiši na Fontonki; Boris Variškin in Gricko sta že od mladih nog velika prijatelja. Po večerji — tako vsaj pripoveduje Valonne, zakaj nihče se prav ne zaveda, kaj se je v tistem trenutku med njima zgodilo — je baje Gricko prav prijateljsko rekel Borisu, naj se vendar odreče mazurki s teboj in naj prepusti ples njemu.«

Obmolnila je. Tamarine oči so pa kakor ukovane obvisle na njenih ustnicah.

Kneginja je živčno ravnala rokavico in je spet povzela:

»Vsi so kajpak pili mnogo šampanjca, in zdi se, da se je Boris uprl in predlagal, naj odloči žreb; dobitnik naj v temi prvi strelja...«

»Da,« je komaj slišno dahnila Tamara.

»Dragica, saj že veš, da so naši mladi ljudje premnogokrat zelo divji. Neka igra, ki jo igrajo, kadar so kje v kakšni zakotni garniziji in že ne vedo nič pametnejšega početi, jim je posebno pri srcu. Neke vrste slepomišenje v temi... Enemu zavežejo oči in ta se mora ustopiti v sredino sobe, drugi pa vsi ploskajo in se mu na vse strani izmikajo. Kjer koli zasliši šum, tja strelja. Umetnost je le v tem, da se ne daš zadeti. Morda si opazila, da nima Saša Basmanov na levi palca. Lani mu ga je nekdo odstrelil pri takšni igri.«

»Joj, tetica, kako strašno!« je vzkliknila Tamara.

»Kdo ve kako civilizirana ta igra ni,« je menila kneginja; »toda za to zdaj ne gre. Pripovedujem ti samo, kaj se je zgodilo. Od tistega hida, ko sta se Gricko in Boris sporekla, so bili vsi z Valonnom vred priče dogodkov. Gricko in Boris sta zbrani družbi s prisiljenim smehom povedala, da sta se nekaj spričala in da bosta zadevo razčistila v temni plesni dvorani. Podrobnosti ti ne bom pripovedovala — in koliko korakov na levo in na desno sta določila sekundanta. Pribito je to, da so določili, da bo-

sta v temi oba sprožila samokresa, takoj ko bo Saša na enem koncu in Sergej na drugem koncu dvorane zaprl vrata. Ako po tretjem strelu ne bo nobeden ranjen, se bosta prijateljsko pobotala.«

»To je res strašno, da počenjajo takšne stvari zaradi tolikšne neznanosti,« je ihtela kneginja Tamara in se krčevito oprijela odeje, kakor da bi iskala zanesljive opore.

Kneginja je nadaljevala: »Valonne pripoveduje, da sta bila koj pri prvem strelu oba ranjena. Vsa družba je kajpak pri priči planila v dvorano. Rane se niso zdale nič nevarnega, zakaj nasprotnika sta si smeje se stresla desnici. Tedaj je Valonne odšel, da bi ne zamudil na ples, toda davi je slišal — tako pravi — da ima Boris na rami prav hudo krvavečo rano, ki zaradi nje ni mogel priti k nam. Gricka je pa krogla samo oplazila po desni roki. Takoj ko smo mu rano obvezali, je prišel semkaj, kakor že veš.«

Tamara je postala blede ko zid, in v obupnem strahu je vila roke.

»O, teta, nesrečna sem, da nikoli tako!« je tahnala. »Res nisem zakrivila ničesar, kar bi utegnilo imeti takšne posledice. Saj si sama slišala, da sem grofu Vareskinu samo rekla, kako se veselim na ples; drugega nič. Gricko je preveč neobrzan! Tetica, dovoli, da se vrnem domov!«

V 24 URAH

barva, plisira in kemično čisti obleke, klobuke itd. Skrobi in svetlolika srajce, ovratnike, zapestnice itd. Pere, suši, munga in lika domače perilo. Parno čisti posteljno perje in puh

tovarna JOS. REICH
LJUBLJANA

»Dragi otrok, kaj bi ti le to koristilo! Zlobneži bi si brusili jezike, ako bi nocoj odpotovala, namesto da pojdeš jutri z menoj v Moskvo. Storitno rajši vse, kar je v naši moči, da preprečimo skandal in ne razbodbamo sramote. Moški o tem tako ne bodo govorili, tvoje ime torej ne bo onečaščen, in če zgolj prijateljsko opravimo nameravano kratko potovanje, bomo vsem zavzeli jezike. Gricko in Boris sta že spet dobra prijatelja. Ako bi se pa vendar kaj razvedelo o tem čudnem dvoboju, bo vsakdo mislil, da si je Gricko spet privoščil kakšno razposajenost. Za vse na svetu te prosim, pusti stvar pri miru in ne stori ničesar nepremišljenega. Ko se bomo vrnili iz Moskve, in bo spet minilo nekaj dni — da se ne bo zdelo prenaplajeno — pa pojdi v božjem imenu domov.«

»Ko pa ne vem, ali se ne bo v tem času spozabil nad Jackom in ali sicer ne bo počel še kaj strašnejšega? Resnično me prav gotovo ne ljubi, teta. Zgolj samoljubje ga je in sam peklenski ganjanja, da mi krati mir. Po vsaki ceni me hoče pridobiti zase, premagati me hoče, da bi se spet lahko pasel na zmagovalstvu... Toda: ne dam se premagati! Odločno ti rečem: ne dam se!« je kriknila in stisnila pesti.

Kneginja ni prav vedela, kaj naj odgovori. Njej sami so postali Grickovi občutki tudi že uganka. Poznala je pa njegov značaj in njegovo prenaplajenost, zato se ji je zdelo najpametnejše, da spelje čoln v mirno vodo.

»Dragica, ali bi ne mogla vsaj na tem kratkem potovanju poskusiti s prizanesljivostjo? Bodí, meni na ljubo, bodí ljubezniva z Grickom in mi ga nikar ne razburjaj.«

Tamara je bila preveč Angležinja, da bi ihtela in prelivala solze;

in vendar ji je glas drhtel in so se ji oči orosile, ko je dejala:

»Prekrut je, teta; zakaj ravna tako grdo z menoj? Nočem, nočem več prenašati tega.«

Kneginja je zavzdihnila.

»Tamara, ne zameri mi, ako te vprašam, toda zdaj ne smem več molčati. Povej, ali ga ljubiš, otrok moj?«

Bes je popadel Tamara in rdečica ji je zalila dotlej tako blede lice. Njena skrivnost je samo njena last — in čuvati jo mora po vsaki ceni, celo svoji ljubeznivi prijateljici nasproti. Zato je odgovorila:

»Zdi se mi, da ga... sovražim!« Naposled sta se dami zedinili, da se bo Tamara na moč potrudila in ne bo dovolila kalitve miru.

Ko je bila potlej sama in je še enkrat o vsem razmišljala, se je odločila, da bo kolikor mogoče malo govorila z Grickom in se bo njegove družbe — če bo le šlo — ogibala. Borisa ne bo z njimi, in tudi sicer nikogar, ki bi utegnil postati Gricko nanj ljubosumen. Ogledala si bo vse znamenitosti, družila se bo s Stephanom Strongom in celo s Sonjinim možem, čeprav je mož star in nadležen. Vse to seveda ni bilo po njeni volji, zakaj le preddobro je vedela, da tega divjega in silovitega Gricka vendar iz vsega srca ljubi, danes še bolj kakor kdaj koli prej. In v samotni so se ji vdirle solze po zardelih licih.

Vlak proti Moskvi potegne s petrograjске postaje točno ob devatih. Ob sedmih so imeli domeni pri kneginji Ardašev večerjo, potlej so se pa nameravali odpeljati na postajo. Dogodki preteklega večera menda niso prišli v javnost, zakaj nihče se ni niti z besedico obregnil obnje.

Gricko je bil zelo blede, sicer mu pa ni bilo videti, da je prestal dvoboj. Mirno razpoloženje je vladalo med gosti.

Vseh pet spalnih oddelkov, ki si jih je bila desetčlanska družba rezervirala, je bilo v istem vagonu. Tamara in kneginja sta se izgovorili na utrujenost, in sta precej odšli v svoj oddelek, da si uredita vse potrebno za noč. Do tistega trenutka se ni bila Tamara z Grickom spregovorila niti besedice. Zdelo se je, da pojde vse v redu.

Tamara je legla v vrhno posteljo, in čez kakšno uro jo je že premagoval spanec. Tedaj je pa nepričakovano nekdo potkal na vrata. Kneginja je mislila, da je spretnik prišel po listke; zato je odprla, toda v tistem trenutku je Gricko pomolil svojo glavo v oddelek. Luč je bila zastrta in ves oddelek je bil v poltemi. Tamara se je zdržnila, ko je slišala glas svoje botrice:

»Gricko, ti si? Kaj bi rad, dragi fant, da naju ob tej uri motiš?«

»Prosim sem te hotel, da mi zavžeš roko,« je prosil. »Snoči sem se vadi v streljanju, pa se mi je samokres sprožil, in krogla me je oplazila po roki. Zdej mi je začela ta zlodjeva reč spet krvaveti. Nu, in ker dobro vem, da si spretna samaritanka, draga tetica, sem prišel pač k tebi, Sergej, ki spi z menoj, je že poskušal svojo umetnost, pa se mu je pošteno ponesrečilo...«

Odgnil je senčnik pri svetilki, in dami sta opazili, da je popolnoma brez sramu prišel v njun oddelek oblečen v sinjo pidžamo, tako kakor ga je Tamara nekdo že v Egiptu videla. Namesto da bi bil resen in žalosten, so se mu oči porredno smehljale, medtem ko se je polglasno pogovarjal s kneginjo in poslušal vzklike njenega odkritosrčnega sočutja.

»Gricko, otrok moj, koliko moraš trpeti! O, le pokaži mi... Nu, zdaj pa stopi malo na hodnik, da si ognem spalni plašč; potlej te že pokličem.«

Medtem ko se je dobrsrečna kneginja za silo ognila v plašč, se je Tamara potuhnila v blazine, delaje se da spi. Potlej, po lahnem trkanju, je ubogi ranjenec spet vstopil. Tamara je slišala nežne in hkratu ogorčene botrične očitke. Hkratu je čutila, da se je Gricko naslanjal z ramo ob njeno posteljo; bil je tako velik, da jo je lahko videl, čeprav se je bila stisnila v skrajni kotiček. Pod zaprtimi vekami je čutila magnetično moč vanjo uprtega pogleda. Toda njena volja je vendar zmaga; njene lepe dolge trepalnice so pokojno počivale na pordelih licih.

»Joj, dušica, kako lepa si!...« je dahnil. Potlej je pa odgovoril kne-

ŽENA ljubi močnega moža.
MOŽ normalno ženo brez nervoznih muh in živčnih napadov.
ŠEF pa zdravega uradnika.
Zahtevajte s kratko karto prospekte od
UPRAVE
RADENSKEGA
ZDRAVILNEGA
KOPALIŠČA
SLATINA RADENCI
(pri Mariboru)

ginjo, rekoč: »Niti vedel nisem, kako lepa je tvoja prijateljica! In kako trdno spi! Kaj meniš, tetica, ali bi jo smel poljubiti? Že zdavnaj bi bil rad to storil, pa je ta lepota tako stroga, da sem se je kar bal. Ali smem, tetica?«

Moledoval je s tako mehkim in priljubljenim glasom, da je Tamara kar vedela, da med govorjenjem boža kneginjo z zdravo roko po laseh. Ni se motila, zakaj knalu je slišala, kako je kneginja šepetaje dela: »Tais toi!« — Tak nehaj, Gricko! Kako naj ti zavežem roko, če se tako vedeš? Niti trenutka ne daš miru. Nu, ne bodi vendar tako poreden... Mir daj!«

Potlej je nekaj prav resno po rusko z njim govorila, in on se je glasno smejal, ko ji je odgovarjal. Nazadnje je bila obveza vendar pritrjena. Tedaj se je Gricko vzpel na prste in meni nič tebi nič pogledal Tamari v obraz.

»Ali res misliš, da je ne smem poljubiti? Kruta si, tetica, da veš! Tako trdno spi — in nikoli ne bo izvedela, da sem jo poljubil. In prav to bi moja vročično želja utešila, in tako dobro bi delo moj rani!«

Toda kneginja ni marala slišati. Ko je izprevidel, da bi jo utegnil resno ujeziti, je odšel, vendar ne prej, preden ni kneginji poljubil roke in ji izrazil ljubezni in hvaležnosti za njeno dobroto. Stori je to s toliko prikupljivostjo, da je naposled vendar potolažil ogorčeno kneginjo. Njen glas je zvenel že popolnoma mehko, ko je dela: »Beži, beži... takšen otroče si, da mu ga ni zlepa para. Zdej pa brž odtd!«

In ves ta čas se je Tamara delala, kakor da bi spala; niti s trepalnicami ni trznila.

Ko je kneginja spet zaprla in zapahnila vrata, je odgovorila Tamara: »Saj menda še ne spiš, Tamara, in si vse slišala? Takšen je včasih, da ne vem, kaj bi storila! Ne morem se dolgo srditi nanj. Ljubezniv zna biti tako, da se mi kar srce topi. Joj, nič si bolj ne želim kakor to, da bi se vidva ljubila, da bi se poročila in živela v Milasavu. Potlej bi vsaj mi v Petrogradu imeli mir.«

»Z njim da bi se poročila!« je razburjeno vzkliknila Tamara in se vzpela na posteljo. »Ako bi se s pantrom v pragozdu poročila, bi bila na istem...«

Kneginja je pa odkimala z glavou: »Pošteno se motiš. Ako bi mu ne zapiralo toliko ovir poti, bi bil krotak in vdan, in tako nežen in obziren, kakor je z menoj, kadar sem bolna.«

Tedaj so se v Tamari zbudile sanje o neizmerni sreči, ki bi jo utegnili užiti ob Grickovi ljubezni. Z naporom vse volje je odgnala te misli in rekla:

»Nikar ne govoriva več o teh stvarih, tetica. Rajši si pošteno počijva.«

Zgodaj jutraj so srečno prišli v Moskvo.

XVI

V Moskvi in v Milasavu

Na vso srečo sneg ni skopnel. S sanmi so se prevažali po ulicah, mimo čudovitih poslopj in cerkev, ki so s svojimi zlatimi strehami resda slikovite. Moskva je svojstveno rusko mesto, torej je res, kar je trdil knez Solencev-Zasjekin. Čisto drugačna je kakor je Petrograd, ki se zdi na prvi pogled prav takšen kakor Berlin, Dunaj ali katero koli drugo velenesto. Moskva pa ni podobna nobenemu drugemu mestu na svetu.

»Vi Rusi ste prav gotovo zelo dobojni,« je menila Tamara. »Toliko cerkva imate in ljudje se zdijo vseskozi verni.«

»Naša vera je naša zaščita,« ji je odgovoril njen spremljevalec. »Kadar bo narod dovolj izobražen in se mu bodo zbudili dvomi, takrat bo za Rusijo slabo.«

* Molči!

Cene našim malim
oglasom so zmerne in
času primerne!

SMRT PLES'AVOSTI! „MORANA“ PRAVO CUDO!

MORANA JE USAVRŠENA ODPRAVI PRILJATJEKEMEJACI IN HRANI LASIŠČE. TAKOJ USTAVI IZPADANJE LASIŠČE PORASTEJO TUDI NA PLESASTOM MESTU. CENA STAKLENICE PO POVZETJU DIN 40.- POŠTNIHA DIN 7.-

MODERNA KOZMETIKA - SPLIT -

MORANA DIPLOMIRANA V LONDONU S OF GRAND PRIX IN ZLATO KOLAJNO

Naš nagradni natečaj

Kako najbolje obrnem
100 din za nakup po-
letne obleke?

(Glej tudi prejšnjo številko)

(Nadaljevanje s 5. strani)

POPOLDANSKA OBLEKA IZ ROZA-
STEGA ZORZETA ZA 99 DIN 50 P

Sem zvesta naročnica »Družinskega tednika«. V zadnji številki sem čitala naslov novega tekmovanja za gospodinjstvo in sem sklenila nanj odgovoriti.

Tudi jaz sem si napravila pretekli teden prav lepo in okusno moderno poletno obleko. Kupila sem 3 m 50 cm rožastega blaga po 19 din. Ker sem se dokaj vitka, sem si brez skrbi izbrala blago z večjimi rožami. Umetni žoržet je belo črne barve, rože so pa svetlo in temnozeleni.

Naj vam opišem, kakšna je torej moja obleka. Vsa je gladka, le spodaj je malo zvončasta, ker je blago tanko in tako lepše pade. Ovrtnik je zvončast, visoko zapet, spredaj ga krasi majhna baržunasta pentlja. Pod ovrtnikom je majhen koničast izrez. Rokavi so položeni v več majhnih gubic, v komolcih se pa lepo oprimejo rok. Pri krilu je spredaj in zadaj šiv, da lepše zvončasto pade. Pas ima širino 3 cm, je iz baržuna in se zaveže zadaj v dolgo pentljo.

Obleka je praktična, preprosta in se mi prav lepo prilega, ker sem temnejše polti, imam črne lase in sem srednje visoke postave.

Krojim zmerom sama in se navdušujem bolj za praktičnost kakor za vse mogoče modne pretiranosti. Skrbno čitam vaše rubrike, posebno pa modo in gospodinjstvo, kjer najdem zmerom toliko koristnega.

Obračun

Blago 66:50 din
Sukanec 3'—
Majhni okraski: 1/2 m
baržunastega traka . . . 30'—
Šivilja: sama sešila . . . 0'—
SKUPAJ 99:50 din

UPAM na nagrado in vas najlepše pozdravljam vaša naročnica
Pavlica Falatov, Zg. Šiška 225/II,
p. Ljubljana VII.

OBLEKA IZ PASTELNO BARVNEGA
PLATNA ZA 100 DIN

Tudi jaz sem zvesta bralka vašega lista, ki ga redno kupujem. Zelo mi ugaja natečaj, objavljen te dni na »Zenski strani«. Znam si pripraviti praznično obleko za 100 din, in sicer bi si v ta namen kupila enobarvno platno ali buret po 18 din meter.

Kroj kolikor mogoče preprosto: spredaj vloženi dve nasprotni gubi, zadaj krilo gladko. Rokavi kratki, vratni izrez okrogel in precej odprt, zgornji del položen v dve gubici, tako da je videti hrbet ukrojen iz več delov. Obleka je v oprsu gladka, samo dve gubici gledata proti rokavom, da so videti nekakšni reverji. Na ponarejeno jopico in krilo nosim lahko bel pas, obleka je pa tudi brez njega dokaj čedna. To obleko lahko nosim na promenadi s klobukom, lahko pa tudi vsak dan za nakupovanje na trgu, ker je pralna obleka zmerom čedna in nam je poleti najbolj dobro došla.

Obračun:

Blago 76 din
Sukanec 3 din
Pas 21 din
SKUPAJ 100 din

Vas iskreno pozdravlja
Gusti Vračko, Celje,
Kralja Petra cesta, št. 20.

POLETNA OBLEKA IZ ROZASTEGA
KRETONA ZA 78 DIN

Dovolite, da se tudi jaz oglasim v vašem natečaju. Moja družina je mnogoštevilna in zato moram svojim razmeram primerno precej štediti. Tudi jaz sem prepričana, da je skromna in okusna obleka v kras vsaki ženi. Redkokdaj imam opravka s šiviljo; da sodelujem pri tekmovanju, mi je pripomogla skica v vašem listu v 14. številki. Obleka je čedna in praktična in resda vredna nagrade.

Kupila sem si kretan, ki ima na modri podlagi rožnate in bele rožice. Porabila sem 4 1/2 m blaga in še 30 cm crpe-de China. Obleka me je veljala le 78 din.

Za ostanek sem si kupila še svetle nogavice in nekoliko bombaža. Ker je pri skici tudi tako natančen kraj, mi šivanje ni delalo preglavice, dasiravno nisem preveč vešča šivanja oblek. Hvaležna sem, ker prinašate sem in tja tudi kroje, in zato vsakomur priporočam vaš list.

Obračun:

Blago 63:75 din
Svila 1'—
Gumbi 5'—
Majhni okraski . . . 7:25
Skupaj 77— din
Nogavice 19'—
Bombaž 4'—
SKUPAJ 100— din

Vas iskreno pozdravlja
Justina Šule, Sevnica.

KRONIKA

preteklega tedna

■ Policija je ondan aretirala nekega invalida Jakoba Lukiča: v njegovi leseni nogi je našla 15.000 dinarjev gotovine in za svojih 50.000 dinarjev zlatnine. Lukič je doma v Beogradu; prišel je v Ljubljano in je v neki družbi veseljačil po ljubljanski okoli. Ker je razmetaval denar, je zbudil pozornost varnostnih organov. Na njegovem stanovanju v Beogradu je policija zaplenila še za 50.000 dinarjev raznih dragocenosti in večjo vsoto gotovine. Vse to izvira iz raznih vlovov v beograjska stanovanja. Po zaslišanju Lukičeve žene je beograjska policija aretirala še več njegovih pajdašev.

■ Z brovningom se je ustrelil te dni v Dolgem Brdu pri Litiji ugledni posestnik France Kokole. Pokojnik je moral kot mlad fant v vojno. Dobil je kroglo v glavo in je še zdaj večkrat tožil o bolečinah v glavi. Te dni je sredi popoldneva legel na posteljo in se ustrelil v glavo. Nesrečni gospodar je zapustil oporoko in določil v njej za naslednika na kmetiji svojega četrtega sina, vsakemu delavcu je pa zapisal nekaj imetja. Za slovo je potrdil, da je poslednjo voljo zapisal pri polni zavesti.

■ Pod kolesi tovornega avtomobila je te dni v Mariboru izdihnila 14letna posestniška hči Roza Veras iz Požge pri Framu. Peljala se je s kolesom proti Mariboru, kjer je nameravala obiskati teto. Proti mestu je privozil takrat tovorni avto trgovca Ignacija Lakenbacherja. Nekaj časa je Roza vozila na levi strani tovornega avtomobila in ga skušala prehiteti. Ko pa je prišla do prednjega kolesa, je iz še neznanega vzroka padla na tla. Šofer je avto na mestu zavrnil, toda bilo je prepozno. Kolesarki se je že vila kri iz ust in nasa in je kmalu po prevozu v mariborsko bolnišnico izdihnila.

■ Svojo izvoljenko je zaklal v Suhem Dolu pri Prištini (Srbija) naseljenec Jagoš Bečič. Mladi Jagoš in njegova lepa izvoljenka Mara sta že štiri leta skrivala ljubezen pred svojimi starši. V zadnjem času se je pa Mara začela Jagošu odtujevati, ker ji je bil neki mladenič iz druge vasi bolj všeč. To je Jagoša hudo bolelo in tako je na zadnjem sestanku prišlo med njima do ostrega prepiranja. Zda je Jagoš potegnil nož in s sedemnajstimi vbodi obkral svojo izvoljenko, čeprav je bil že prvi vbojdlj smrtel. Potem je še sebi skušal prerezati grlo, a se je premislil in se je raje prijavil orožnikom.

■ Pred okrožnim sodiščem v Prijepolju v Srbiji se je te dni vršila razprava proti zdravniku dr. Bogosavu Šilerju, obtoženemu, da je vdovi Andji Jevlovičevi dal neke tablete za splav. Andja trdi, da takih tablet sploh ni potrebovala, ker ni bila noseča; dr. Šiler pa pravi, da takih tablet v medicini ni. Oba je sodišče oprostilo.

■ 72letnega občinskega reveža Blaža Ilea je imela zaprtega v hlevu posestnica Trafela na Pobrežju pri Ptuj. Za 150 dinarjev ga ji je občina Sv. Vid izročila v oskrbo. Trafela se je pa polakomnila denarja in je Ilea dala ležati v hlevu na 150 m dolgi deski, pritrjeni pod stropom. Posestnica je hlev vedno varno zaklepala, nazadnje so pa orožniki le izvedeli za trpinčenje ubogega starčka in so uvedli preiskavo. Siromaka so vsega zanemarjenega in sestradanega našli v hlevu, kjer je strgal omet, da bi se malo najedel. Prepeljali so ga v ptujsko sirotišnico, brezsrčna posestnica se bo pa morala zagovarjati pred sodniki.

■ Truplo neznanega moškega so te dni našli neki fantiči na bregu Donave pri Sremski Kamenici. Bilo je brez glave in ležalo v kreti, zbiti iz protja. V obleki, ki je ležala poleg pokojnika, niso našli nikakih listin. Oblasti so ugotovile, da je Donava naplavila truplo v prvi polovici maja. Po običaju tamkajšnjih krajev je truplo pokopal neki gozdni čuvaj, in sicer ne na pokopališču, temveč na bregu Donave.

■ Zaradi naduhe, ki ga je trla že deset let, se je te dni v Zemunu obesil 80letni starček, tesar Mihajlo Kaps. Starček je večkrat tožil prijateljem, da ne more več prenašati strašne muke in da si bo sam končal življenje.

■ Od kdaj prodajajo časopise po ulicah? Vse do leta 1883 so smatrali Angleži kupovanje dnevnega časopisa za luksuz. Tedaj sta pa v Yarmouthu na Angleškem začela brata Middleton prodajati časopise po ulicah, in glej: šli so v denar, kakor sveže zemlje. Njun način prodaje se je kmalu razširil tudi drugod na Angleškem in je prišel počasi tudi k nam.

■ 160.000 dinarjev je razpisanih za glavi dveh hajdukov, Jorgovana Mihajloviča in Pavla Dokića, ki sta te dni v okolici borskega rudnika pri Zajčaru (v Srbiji) izvršila že tretje razbojništvo. Za žrtvi sta si izbrala premožnega kmeti Traila Ilića in njegovo ženo Petrijo. Razbojnika sta moža in ženo na zverinski način ubila, nato sta ju pa popolnoma izropala.

70letni don Juan

(nT-D) Budimpešta, junija.

Te dni sta kot nasprotnika stopila pred sodnika neki sedemdesetletni starček in na moč ljubka, mlada deklica. Neverjetno se sliši, a bo že res, da se je stari starček do ušes zaljubil v lepo dvajsetletnico, ki obljubljala zakon, jo zapeljal in naposled pustil na cedilu. Podrobnosti te nenavadne ljubezenske zgodbe so res zanimive.

Sedemdesetletni starček je peštanski bogataš Adalbert R. V mestu ima več velikih hiš in je oče odraslih otrok. Velika ljubezen njegovega življenja je postala lepa sirota Franciška. Deklica je bila v službi pri njegovem sinu, kjer je pazila na njegove vnuke. Ze prve dni je Franciška opazila naklonjenost starega gospoda. V obtožnici je napisala: Nikoli nisem slutila, da je gospod R. že 70 let star, zmerom je bil videti tako čvrst in svež, da sem mu prisodila največ petdeset let. Na njegovo prigovarjanje sem pustila službo in se preselila v Leopoldovo mesto, kjer mi je R. najel razkošno stanovanje in me obsipal z ljubeznivostmi. Toda nekega dne je prišel njegov sin in zahteval, naj mu vrnem vsa darila, ki sem jih dobila od njegovega očeta. Ker ga nisem marala poslušati, mi je zagrozil s tožbo zaradi sleparije.

POD NADZORSTVOM

Pri zaslišanju je Franciška, ki zahteva od svojega oboževalca odškodnino 30.000 pengov, pokazala nekaj pisem, v katerih jo priletni ljubimec večkrat imenuje ljubljeno nevesto; prav ta pisma pričajo, da ji je starček res obljubljal zakon in da se dekle ne laže.

V veliko presenečenje vseh je pa obtoženec zagovornik izjavil, da je njegov klient postal zaradi starosti že otročji in da bo odslej živel pod nadzorstvom. Sin, ki so ga zaslišali kot pričo, je dejal, da njegov oče prav gotovo ni mogel dekleta zapeljati, na-

Proti
debelosti
uporabljajte neškodljive
SLATINSKE TABLETE
za hujšanje
estavljene iz prirodnih mineralnih soli in rastlinskih ekstraktov
Proizvajalec: Apoteka
Mr. Bahovec
Ljubljana
V vseh lekarnah 200 tabl. din 69—, 100 tabl. din 39—, 50 tabl. din 24—
SLATINSKE TABLETE
Reg. br. 14.213/34

sprotno je zvitja Franciška premotila starega, otročjega očeta, ga odtujila družini in izvabila iz njega velike denarje, vsega skupaj gotovo 40.000 pengov (okoli 350.000 din). Zato so tudi morali proti prednji izsiljevalki vložiti tožbo zaradi sleparstva.

Franciška se je pa energično zagovarjala in kilcala na pomoč vse mogoče priče, ki naj bi povedale resnico. Sodišče je naposled sklenilo razpravo za nekaj časa odgoditi in povabiti še nove priče. Vsa peštanska javnost pa na napeto čaka, ali bo zmagala bogata rodbina, ali se bo pa pokazalo, da lepa Franciška le ni tako pokvarjena, kakor bi nam jo radi predstavili.

Hudomušni Shaw

Bernard Shaw je prejel od davkarje davčno izpolnilnico za dohodke, da jo vestno in resnično izpolni. V razpredelnico »Kdo je še udeležen pri vašem podjetju?« je stari hudomušnež napisal: »Davkarja«.

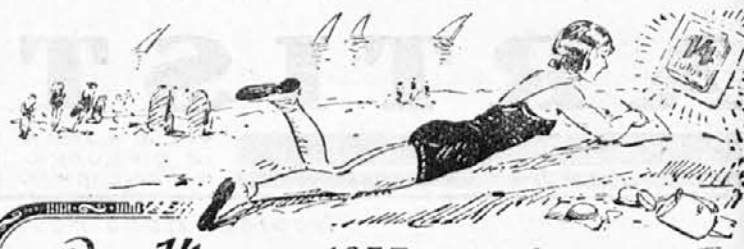
Radio Ljubljana
od 8.—14. julija 1937.

ČETRTEK, 8. JULIJA

12.00: Slavne pevke (plošče) ■ 12.45: Vreme, poročila ■ 13.00: Čas, spored, obvestila ■ 13.15: Koncert baletne glasbe (plošče) ■ 14.00: Vreme, borza ■ 19.00: Čas, vreme, spored, obvestila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Deset minut zabave ■ 20.00: Plošče ■ 20.10: Javna dela v Dravski banovini ■ 20.30: Večer operne glasbe ■ 22.00: Čas, vreme, poročila, spored ■ 22.15: Radijski orkester ■ Konec ob 23. uri.

PETEK, 9. JULIJA

12.00: Plošče ■ 12.45: Vreme, poročila ■ 13.00: Čas, spored, obvestila ■ 13.15: Radijski orkester ■ 14.00: Vreme, borza ■ 19.00: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Zanimivosti ■ 20: Plošče ■ 20.10: Kmečka žena ■ 20.30: Koncert vseh pesmi in arij, poje ga. Pavla Lovšetova, pri klavirju g.

Dne 14. julija 1937 je zaključni-
dan Solea tekmovanja!

Napišite na dopisnico ali v pismo, obširno ali na kratko, resno ali šalivo, v verzih ali v prozi, zakaj lahko priporočate enostavno, toda sigurno učinkujočo Solea-kožno nego dobremu prijatelju ali dobri prijateljici. Dopisnico pošljite na Tivornice Zlatorog, oddelek Solea, Maribor.

10.000.- Din. — nagrad!

Rešitev prav lahko dobite, če sami uporabljate odlično, peneče se, prijetno dišče Solea milo z aktivnim lecitinom in Solea kremo s kolesterolom, ki krepi kožo. Za sončno kopel, za plažo in morje, za gore, za šport in potovanje, za gospodinjstvo in suh zrak. Vedno ohrani Solea kožo mlado in elastično.

prof. M. Lipovšek ■ 22.00: Čas, vreme, poročila, spored ■ 22.15: Angleške plošče ■ Konec ob 23. uri.

SOBOTA, 10. JULIJA

12.00: Plošče ■ 12.45: Vreme, poročila ■ 13.00: Čas, spored, obvestila ■ 13.15: Plošče ■ 14.00: Vreme ■ 18.00: Pevski sekstet »Mladost« ■ 18.40: Pogovori s poslušalci ■ 19.00: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Pregled sporeda ■ 20.00: O zunanji politiki (dr. Alojzij Kuhar) ■ 20.30: Prenos simfonice koncerta iz Dobrne ■ 22.00: Čas, vreme, poročila, spored ■ 22.15: Plošče ■ Konec ob 23. uri.

NEDELJA, 11. JULIJA

8.00: Koncert lahke glasbe (Božena Šaplja — Krašovec Silva) ■ 9.00: Čas, poročila, spored ■ 9.15: Plošče ■ 9.45: Verski govor ■ 10.00: Prenos cerkvene glasbe iz stolnice ■ 11.00: Plošče ■ 11.30: Otroška ura ■ 12.00: Koncert Radijskega orkestra ■ 13.00: Čas, vreme, spored, obvestila ■ 13.15: Plošče po željah (Oddaja prekinjena od 14. do 17. ure) ■ 17.00: Stanje mekarstva ■ 17.30: Lahka glasba in vesele pesmi. Sodelujejo Slovenski šramel kvartet in Fantje na vasi ■ 19.00: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Plošče ■ 20.15: Vomerger Jože: Izlet na kmete, vesela zvočna igra ■ 22.00: Čas, vreme, poročila, spored ■ 22.15: Radijski orkester ■ Konec ob 23. uri.

MALI OGLASI

GOSPOD S STALNO SLUŽBO želi znanja z gospodinjstvom ali vdovo primerne starosti. Ponudbe na upravo »Družinskega tednika« pod šifro: »Iskrena ljubezen«.

MLAD GOSPOD IŠČE RESNEGA ZNANSTVA z gospodinjstvom srednjih let iz Ljubljane, možno tudi iz okolice. Ponudbe na oglasni oddelek »Družinskega tednika« pod: »Prijateljstvo«.

GOSPOD 29 LET STAR, s pravico do samostojnega izvrševanja boljše obrti, za sedaj nameščen z Din 1000— mesečno, želi resnega znanstva z gospodinjstvom ali vdovo od 20 do 30 let, z malo večjo doto radi samostojnega izvrševanja obrti. Prednost imajo tudi dekleta z dežele. Odgovor na upravo pod šifro: »Vestias«.

LEPA EKZISTENCA. Iščem sotrudnika(ce) z denarjem za razpečevanje novih brezkonurenčnih praktičnih predmetov. Cenjene dopise pod: »Patentirano 25.000 na upravo lista«.

POSJILA BREZ POROKOV dajemo državnim in samoupravnim uradnikom in upokojencem. Pišite upravi pod: »A.ortizacijska«.

MLADENIČ ZDRAV, TREZEN, vaje vseh del, sprejme kakršne koli službe. Ponudbe na: Ciril Sever pri g. Erzenšek, p. Sevnica 79 na Savi.

FR. P. ZAJEC

IZPRASAN OPTIK IN URAR

LJUBLJANA - STARI TRG 9

Velika izbira vsakovrstnih nočnih, povečevalnih stekel, daljnogledov, toplomerov, barometrov, barometrov, hygrometrov t. d. — Raznovrstne ure, zlatina in srebrnina. — Ceniki brezplačno!

PONEDELJEK, 12. JULIJA

12.00: Plošče ■ 12.45: Vreme, poročila ■ 13.00: Čas, spored, obvestila ■ 13.15: Plošče ■ 14.00: Vreme, borza ■ 19.00: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Zanimivosti ■ 20.00: Plošče ■ 20.10: V. N. Nemirovič Dančenko ■ 20.30: Koncert mešanega zbora »Sloga« ■ 21.15: Harmonike (plošče) ■ 21.30: Radijski orkester ■ 22.00: Čas, vreme, poročila, spored ■ 22.15: Radijski orkester ■ Konec ob 23. uri.

TOREK, 13. JULIJA

12.00: Reproduciran koncert raznih zborov ■ 12.45: Vreme, poročila ■ 13.00: Čas, spored, obvestila ■ 13.15: Koncert radijskega orkestra ■ 14.00: Vreme, borza ■ 19.00: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: 10 minut zabave ■ 20.00: Plošče ■ 20.10: Delavska ura ■ 20.30: Operni spevi ■ 22.00: Čas, vreme, poročila, spored ■ 22.15: Radijski orkester ■ Konec ob 23. uri.

SREDA, 14. JULIJA

12.00: Plošče ■ 12.45: Vreme, poročila ■ 13.00: Čas, spored, obvestila ■ 13.15: Koncert radijskega orkestra ■ 14.00: Vreme, borza ■ 19.00: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Šah ■ 20.00: Plošče ■ 20.10: Kostel in Kostelci ■ 20.30: Prenos koncerta iz Rogaske Slatine ■ 22.00: Čas, vreme, poročila, spored ■ 22.15: Radijski jazz ■ Konec ob 23. uri.

POZOR
GOSPODINJE!

Najceneje
ste postreženi s
KURIVOM
pri trdki

RUDOLF VELEPIČ

trgovina s kurivom
LJUBLJANA VII.
Sv. Jerneja cesta 25
TELEFON 2708

Prvi poskus
stalni odjem

NOVOSTI

Lepe vzorce
za pumparice, športne obleke
nudi ceneno

Presker

Sv. Petra cesta štev. 14

Hranilne vloge

prodaste ali kupite zelo ugodno
potom moje oblastveno dovoljene
pisarne. Takojšnja gotovina.

Rudolf Zore, Ljubljana

Gledališka ul. 12 Telefon 38-10